

ΘΕΡΜΗ ΚΑΙ ΕΠΕΙΓΟΥΣΑ ΠΑΡΑΚΛΗΣΗ ΝΑ ΔΙΑΒΑΣΤΕΙ ΜΕ ΜΕΓΑΛΗ ΠΡΟΣΟΧΗ

Τό περιοδικό «Διάλογος», πού ἐκδίδεται ἀπό τήν «Πανελλήνια Ένωση Γονέων γιά τήν Προστασία τοῦ Ἑλληνορθοδόξου Πολιτισμοῦ, τῆς Οἰκογενείας καί τοῦ Ἀτόμου» (Π.Ε.Γ.) ἀποτελεῖ πολύτιμο ὄργανο στόν ποιμαντικό τομέα τῆς Ἐκκλησίας μας γιά τήν ἀντιμετώπιση τοῦ προβλήματος τῶν νεοφανῶν αἰρέσεων καί τῆς παραθρησκείας. Πιστεύομε ὅτι ὁ «Διάλογος» εἶναι ἕνα ἀπαραίτητο περιοδικό, μοναδικό στό εἶδος του, στήν ὀρθή ἀντιμετώπιση τοῦ φαινομένου τῶν νεοφανῶν αἰρέσεων καί ὑπηρετεῖ πιστά τό ἔργο τῆς Συνοδικῆς Ἐπιτροπῆς ἐπί τῶν Αἰρέσεων.

Τόν «Διάλογο» ἐξέδωσε γιά πρώτη φορά ὁ μακαριστός π. Ἀντώνιος Ἀλεβιζόπουλος τό 1994 καί κυκλοφορεῖ ἔκτοτε δωρεάν μέχρι σήμερα, ἀνελλιπῶς, ὑπό τήν αἰγίδα τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν, ἀνά τρίμηνο (4 τεύχη τό χρόνο), σέ 5.000 ἀντίτυπα. Σήμερα κυκλοφορεῖ, μέ τή βοήθεια τοῦ Θεοῦ, τό 74^ο τεύχος.

Τό περιοδικό ἐκδίδεται μέ ἐπιχορηγήσεις καί προαιρετικές εἰσφορές τῶν ἀναγνωστῶν του, ὅμως σήμερα δυστυχῶς, οἱ οικονομικές δυνατότητες τῆς Π.Ε.Γ. δέν ἐπαρκοῦν πλέον γιά τή συνέχιση τῆς ἐκδόσεως.

Ἐνώπιον αὐτῆς τῆς καταστάσεως, παρακαλοῦμε ὅσους ἐκ τῶν ἀναγνωστῶν τοῦ περιοδικοῦ μᾶς ἐνισχύουν οικονομικά, νά συνεχίσουν τό θεάρεστο ἔργο τῆς τακτικῆς αὐτῆς συνδρομῆς, ὥστε ὁ «Διάλογος» νά μπορέσει νά συνεχίσει τήν προσφορά του στόν εὐαίσθητο αὐτό ποιμαντικό τομέα τῆς Ἐκκλησίας μας. Ὅσοι πάλι ἐκ τῶν ἀναγνωστῶν μας δέν ἔτυχε νά μᾶς συνδράμουν μέχρι σήμερα, ἄς ἀναλογιστοῦν ὅτι καί σέ περίοδο κρίσεως,

μία μικρή ἔστω οικονομική ἐνίσχυση δέν θα ἐπιτρέψει τήν ἀναστολή τῆς ἐκδόσεως τοῦ περιοδικοῦ μας.

Ἐπειδή ἀντιμετωπίζομε τόν κίνδυνο τῆς ὀριστικῆς διακοπῆς τῆς κυκλοφορίας τοῦ «Διαλόγου» διότι τά ἔξοδα ἐκτύπωσής του, ἀνερχόμενα σέ 1.600 € καί τῆς ἀποστολῆς του μέσω Ε.Λ.Τ.Α., σέ 1.500 € φθάνουν συνολικῶς στό ποσό τῶν 3.100 € ἀνά τεύχος καί 12.400 € γιά 4 τεύχη κατ' ἔτος, εἴμαστε ὑποχρεωμένοι νά λάβουμε σειρά νέων μέτρων, ὥστε καί νά ἐπιβιώσει ὁ «Διάλογος» καί νά συνεχίσει νά φτάνει δωρεάν σέ ὅσους τόν ἔχουν ἀνάγκη κι ἐπιθυμοῦν νά τόν λαμβάνουν.

Ὡς πρῶτο μέτρο, ἤδη μειώσαμε τόν ἀριθμό τῶν τευχῶν πού θά μποροῦσε νά μειωθεῖ εἰσέτι ἂν ἀφαιρέσουμε ἀπό τή βάση δεδομένων μας παραλήπτες πού στήν οὐσία δέν ὑφίστανται ἢ πού ἐκδήλωσαν ἐνδιαφέρον γιά τό περιοδικό πρὶν πολλά χρόνια, ἀλλά σήμερα ἄλλαξαν διεύθυνση, χωρίς νά μᾶς ἐνημερώσουν ἢ δέν ἐνδιαφέρονται πλέον γιά διαφόρους λόγους.

Γιά τήν ἀντιμετώπιση τοῦ προβλήματος αὐτοῦ, ἀπευθύνομε θερμή ἔκκληση πρὸς τούς παραλήπτες τοῦ περιοδικοῦ μας, πού ἐπιθυμοῦν νά τό λαμβάνουν, **νά ἐπικοινωνήσουν μαζί μας τηλεφωνικῶς (τηλ. 210 6396 665) ἢ γραπτῶς** ὥστε νά μπορέσουμε νά ἀντιμετωπίσομε σωστά τό ὅλο πρόβλημα.

Τέλος, θά θέλαμε νά εὐχαριστήσουμε θερμά ὅλους ὅσους συνεργάζονται μαζί μας στή σύνταξη καί κυκλοφορία τοῦ περιοδικοῦ μας καί ὅσους μᾶς στηρίζουν οικονομικά στή δύσκολη πράγματι, ἀλλά πολύτιμη αὐτή προσπάθειά μας.

ΘΕΟΣΟΦΙΚΕΣ ΠΛΑΝΕΣ ΓΙΑ ΤΟΝ ΧΡΙΣΤΟ¹

του Πρωτοπρ. Βασιλείου Γεωργοπούλου.
Λέκτορας Θεολογικής Σχολής Α. Π. Θ.

Ἡ Θεοσοφία εἶναι σήμερα μία ἀπό τίς μεγαλύτερες ἀποκρυφιστικές κινήσεις καί κοσμοθεωρίες. Τήν ἴδρυσε ἡ ρωσικῆς καταγωγῆς Helena Petrovna Blavatsky (1831- 1891) καί μέχρι σήμερα ἡ ἐν λόγῳ ἀποκρυφιστική κοσμοθεωρία αὐτοδιαφημίζεται, ὅτι ἀποτελεῖ τήν κοινή πηγή καί συνισταμένη ὄλων τῶν θρησκείων. Ἡ Θεοσοφία συνέβαλε τά μέγιστα στήν ἀνάπτυξη καί τή διάδοση διαφόρων ἀποκρυφιστικῶν δοξασιῶν στούς νεώτερους χρόνους καί ὑπῆρξε βασικός τροφодότης τοῦ ἀντιχριστιανικοῦ κινήματος τῆς λεγομένης Νέας Ἐποχῆς.

Κατά τίς θεοσοφικές πλάνες, ὁ Χριστός δέν ὑπῆρξε ὁ Θεάνθρωπος λυτρωτής, ἀλλά ἕνας «Βούδας», ἕνας μύστης, ἕνας Ἀβατάρ, πού ὕστερα ἀπό πλῆθος μυσήσεων καί μετενσαρκώσεων ἔφθασε στή συνείδηση τοῦ «Λόγου». Εἶναι ἕνας ἀπό τούς παγκόσμιους μύστες-ἐκπαιδευτές, τούς διδασκάλους τῆς σοφίας πού ἐπιδημοῦν ἀπό τό ὑπερπέραν, κατά καιρούς στή γῆ μέ σκοπό νά βοηθήσουν τή θρησκευτική μετεξέλιξη τῶν ἐκάστοτε φυλῶν.

1. Γιά τή σύνταξη τοῦ παρόντος βασιστήκαμε στά κάτωθι:

Πηγές: Ε. Π. Μπλαβάτσκι, *Ὁ Ἐσωτερικός Χριστιανισμός τῶν Ἐναγγελίων*, 1982. Τῆς ἰδίας, *Τό Κλειδί τῆς Θεοσοφίας*, στό περ. ΙΛΙΣΟΣ, 1970. Annie Besant, *Πρός τήν μύσην*, 1930. Τῆς ἰδίας, *Ὅρισμός τῆς Θεοσοφίας*, στό περ. ΙΛΙΣΟΣ, 1959-1961. Th. Pascal, *Ἡ Θεοσοφία εἰς ὀλίγα κεφάλαια*, 1925. Τοῦ ἰδίου, *Τό Α. Β. Γ. τῆς Θεοσοφίας*, 1925.

Βοηθήματα: H. Gasper – J. Müller – Fr. Valentin (Hrsg), *Lexikon der Sekten, Sondergruppen und Weltanschauungen*, 20017. W. Martin, *The Kingdom of the Cults*, 1985. H. Reller - H. Krech - M. Kleiminger (Hrsg), *Handbuch Religiöse Gemeinschaften und Weltanschauungen*, 20005. Ir. Hexham, *Pocket Dictionary of New Religious Movements*, 2002. L. A. Nichols - G. Mather - A. Schmidt (Ed), *Encyclopedic Dictionary of Cults, Sects, and World Religions*, 2006.

Ἔτσι, κατά τίς θεοσοφικές δοξασίες, τό πρόσωπο τοῦ Χριστοῦ σμικρίνεται καί ἀξιολογικά ἐξισώνεται μέ τόν Ὁρφέα, τόν Ζωροάστρη, τόν Μίθρα, τόν Κρίσνα, τόν Βούδα κ.ἄ. παγκόσμιους μύστες ὅπως τούς θεωρεῖ ἡ Θεοσοφία. Ὁ θρησκευτικός συγκρητισμός εἶναι ἐν προκειμένῳ, ὄχι μόνο ἐκδηλος, ἀλλά καί θεμελιώδες γνώρισμα τοῦ Θεοσοφικοῦ ἀποκρυφιστικοῦ χώρου.

Ἐπ' αὐτοῦ ἡ Η. Ρ. Blavatsky εἶναι σαφής: *«Καί τό βουδιστικό καί τό χριστιανικό Ἐναγγέλιο κηρύχθηκαν μέ τόν ἴδιο σκοπό. Οἱ δύο αὐτοί μεταρρυθμιστές ὑπῆρξαν θερμοί φιλόανθρωποι, πρακτικοί ἀλτρουϊστές, πού ἀναμφισβήτητα κηρύξαν τήν τέλεια ἀπάρνηση τοῦ ἐγῶ».*

Ριζικῶς διαφορετική ἀπό τήν χριστιανική εἶναι στό θεοσοφικό χῶρο καί αὐτή ἡ νοηματοδότηση τῶν ἐννοιῶν «Χριστός» καί «Λόγος». Αναφέρεται χαρακτηριστικά: *«Δέν εἶναι παραδεκτή ἡ εἰδική ἔννοια ἣν οἱ ἀρχηγοί τοῦ Χριστιανισμοῦ -ἀπό τοῦ χωρισμοῦ των ἀπό τούς Γνωστικούς- δίδουσιν εἰς τήν λέξιν "Χριστός"... Ὁ "Λόγος" οὗτος εἶναι ἄπειρος, αἱ ψυχαί ἡμῶν εἶναι σπινθηρες Αὐτοῦ, τά σώματα ἡμῶν τμήματα τοῦ σώματος Αὐτοῦ. Αἱ μή πεπερασμένοι ιδιότητες τοῦ Λόγου, εὐρίσκουσι τήν πλήρη αὐτῶν ἔκφρασιν μόνον ἐν τῷ σύμπαντι. Ἡ λέξις "Χριστός" εἶναι ἐπίσης τό σύμβολον ὅπερ ἐκφράζει τήν παρουσίαν, ἐν παντί πλάσματι, μιᾶς ἀκτίνος τοῦ παγκοσμίου τούτου Πνεύματος (ὁ ἀτομικός Χριστός)».*

Ἀποκρυφιστικά, συγκρητιστικά καί καθαρά συμβολικά, χωρίς καμία σωτηριολογική σημασία καί διάσταση κατανοοῦνται κατά τή Θεοσοφία καί αὐτά τά ἱστορικά

ΤΟ ΣΚΗΝΙΚΟ ΤΩΝ ΣΥΓΧΡΟΝΩΝ ΑΙΡΕΣΕΩΝ

του Μοναχού π. Αρσενίου Βλιαγκόφτη
Δρ. Θεολογίας – Πτ. Φιλοσοφίας.

(α' μέρος)

Τό πρόβλημα

Από τη δεκαετία του 1970 και μετά, στην

1. Από εισήγηση που πραγματοποιήθηκε τον Μάρτιο 2013, στην Κύπρο, στα πλαίσια Αντιαρετικού - Επιμορφωτικού Σεμιναρίου, που διοργάνωσε η Συνοδική Επιτροπή για θέματα αίρέσεων και παραθρησκείας της Εκκλησίας της Κύπρου.

γεγονότα της Γέννησης, της Σταύρωσης και της Ανάστασης του Χριστού.

Οι κεντρικοί σταθμοί του σωτηριώδους έργου του Χριστού αποτελούν για τη Θεοσοφία παράλληλες πραγματικότητες που συναντά κάποιος και στον Ίνδουισμό, που παρά την λεκτική και όχι ουσιαστική διαφορά τους κατά την κίνηση, αισθητοποιούν τις διάφορες μυήσεις που διέρχονται αυτοί που βαδίζουν την άτραπό της τελειοποίησης. Έτσι ισχυρίζονται ότι: *«Κατά την Θεοσοφίαν, τούναντιον, ή σωτηρία δύναται να συντελεσθή εις οίανδήποτε θρησκείαν, διότι τό στοιχείον "Χριστός", ή θεία ακτίς (Atma - Bouddhi) εύρίσκειται έν παντί άνθρωπω, οίανδήποτε λατρείαν και άν πρεσβεύη»*.

Η Η. Ρ. Blavatsky χαρακτηρίζει, μάλιστα, τον απολυτρωτικό και ίλαστήριο θάνατο του Κυρίου ως *«εφιάλη της ανθρωπίνης διανοίας»* λόγω της ριζικής αντίθεσής του με τις περί του κάρμα πλάνες που έχει υιοθετήσει ή Θεοσοφία. Η ίδια μάλιστα υποστήριζε σχετικά με την Αγ. Γραφή: *«Επομένως ή Βίβλος δέν είναι ό "Λόγος του Θεού", αλλά στην καλύτερη περίπτωση περιέχει τά λόγια άτελών δασκάλων*

Ελλάδα και γενικότερα στον δυτικό κόσμο, υπάρχει ανάμεσα στα άλλα προβλήματα και αυτό που άκούει στό όνομα σύγχρονες αίρέσεις. Τό ίδιο αυτό πρόβλημα παρουσιάζεται ιδιαίτερα έντονο στις χώρες του πρώην ύπαρκτου σοσιαλισμού, μετά την κατάρρευση των εκεί καθεστώτων.

και ανθρώπων που μπορεί να σφάλουν».

Και άλλου συμπλήρωνε: *«Επομένως, ή πεποίθησή του [του Gerald Massey (σ. Σ.)] αναφορικά με τον πλαστό χαρακτήρα της Βίβλου και της Καινής Διαθήκης, όπως έχει έκδοθει τώρα, είναι και δική μας πεποίθηση»*.

Από την Annie Besant, πρόεδρο της Θεοσοφικής Έταιρίας από τό 1907-1932, ό βραχμάνος Jiddu Krishnamurti (1895-1986) ανακηρύχθηκε ως νέα ένσάρκωση του Ίησού, ως ό Χριστός της «Νέας Έποχής». Ίδρύθηκε, μάλιστα τό αποκρυφιστικό *«Τάγμα του Αστέρου της Ανατολής»* για να προβάλλει τον Krishnamurti σαν τον νέο Αβατάρ (Άπεσταλμένο), τον «Νέο Χριστό».

Ο Jiddu Krishnamurti προστέθηκε, κατά την Annie Besant, στην σειρά των παγκοσμίων μυστών / εκπαιδευτών. Τό γεγονός αυτό, έγινε άφορμή διάσπασης και άποχώρησης από τις θεοσοφικές στοές διαφόρων μελών τους που διαφώνησαν με τη θέση της Annie Besant, όπως π. χ. του R. Steiner, ό όποιος στη συνέχεια δημιούργησε τό δικό του αποκρυφιστικό σύστημα, την Άνθρωποσοφία.

Πρόκειται για ένα θέμα πού τίθεται σε πολλά επίπεδα (θρησκευτικό, κοινωνικό, οικονομικό, νομικό κ.λπ.) και μέ τό όποιο ασχολοῦνται ἀπό τό 1980 και μετά ἀκόμη και διερωπαϊκά ὄργανα και ἔθνικά κοινοβούλια.

Ἔχει καθιερωθεῖ τά τελευταῖα χρόνια και στην Ἑλλάδα νά χρησιμοποιεῖται για τήν περιγραφή τοῦ φαινομένου αὐτοῦ ὁ ὅρος **σέκτα** ἢ σεκτικό φαινόμενο, για νά διακριθοῦν οἱ σύγχρονες αἱρέσεις ἀπό τίς παλαιότερες, πού ταλαιπώρησαν τήν Ἐκκλησία ἢ και ἀπό τίς σύγχρονες δογματικές ἀποκλίσεις ἀπό τήν αὐθεντική χριστιανική πίστη (παπισμός, προτεσταντισμοί κ.ἄ.). Ἄλλες ἐπιτυχεῖς ὀνομασίες πού περιγράφουν τή δράση τῶν σεκτῶν εἶναι: **καταστροφικές λατρεῖες** (ὁ ὅρος χρησιμοποιεῖται κυρίως στίς Η.Π.Α.), **ἐλευθεριοκτόνες ὀργανώσεις** και **ψυχοναρκωτικά**.

Ἄς σημειωθεῖ ὅτι ὁ ὅρος «θρησκείες τῆς νεότητος», ὁ ὁποῖος ἐχρησιμοποιεῖτο στή δεκαετία κυρίως τοῦ '70 ἔχει ἐγκαταλειφθεῖ –και πολύ σωστά– πρῶτον, διότι ὁ ὅρος «θρησκεία» εἶναι ἄστοχος, ἀφοῦ οἱ σέκτες δέν εἶναι θρησκείες, και δεύτερον, διότι πλέον δέν ἀπευθύνεται μόνο σε νέους.

Οἱ σύγχρονες αἱρέσεις ἢ σέκτες στοχεύουν κυρίως στό νά ἀποκτήσουν ἐξουσία ἐπάνω σε ἀνθρώπους, τούς ὁποῖους στή συνέχεια θά ἐκμεταλλεθοῦν παντοιοτρόπως και κυρίως οικονομικά.

Ὁ Λαφαγιέτ Ρόν Χάμπαρντ ἰδρυτής τῆς διαβόητης διεθνῶς Σαῖεντολογίας εἶχε δηλώσει στή δεκαετία τοῦ '50: «Ἄν θέλετε νά κερδίσετε ἕνα ἑκατομμύριο δολάρια, τό καλύτερο πού ἔχετε νά κάνετε εἶναι νά δημιουργήσετε μία δική σας θρησκεία». Αὐτό ἀκριβῶς ἔκανε και ὁ ἴδιος.

Ἔτσι ἀπό τή Γαλλική «Διυπουργική Ἀποστολή ἀγῶνα ἐναντίον τῶν σεκτῶν», πού λογοδοτεῖ στόν ἴδιο τόν Γάλλο πρωθυπουργό, δίδεται ὁ ἐξῆς ὀρισμός για τό τί εἶναι σέκτα: «Σέκτα εἶναι μία ὀργάνωση μέ

ὀλοκληρωτική δομή, ἢ ὁποῖα, ἀνεξαρτήτως τοῦ ἐάν διακηρύσσει ἢ ὄχι θρησκευτικούς σκοπούς, προσβάλλει τά ἀνθρώπινα δικαιώματα και τήν κοινωνική ἰσορροπία» (Ἀναφορά Ἰανουαρίου 1999, σελ. 44).

Μερικές ἀπό τίς πιό γνωστές σέκτες μέ διεθνή δραστηριότητα εἶναι και οἱ παρακάτω, ὅπως τίς καταγράφει σχετική ἔκθεση τῆς Γαλλικῆς Βουλῆς τοῦ 1995: Ἐκκλησία τῆς Σαῖεντολογίας, Ὑπερβατικός Διαλογισμός (τοῦ Μαχαρίσι Μαχές Γιόγκι), Ὀργάνωση Νέα Ἀκρόπολη, Κέντρο Γνωστικῶν Σπουδῶν, Κέντρο Πληροφόρησης Osho (γκουρού Ραζνίς), Lectorium Rosicrucianum (Ροδόσταυροι), Κύκλος Wicca (μάγισσες), Ὀργάνωση Sri Chinmoy, Συνείδηση τοῦ Κρίσνα, Ὀλοσοφική Κοινότητα Γαλλίας, Ἡ Οἰκογένεια (πρῶην «Παιδιά τοῦ Θεοῦ» τοῦ Μῶ), Τάγμα τοῦ Ναοῦ τῆς Ἀνατολῆς (σατανιστές), Soka Gakkai και ἄλλες πολλές (800 περίπου ἀπαριθμοῦνται στή Γαλλία). Σημειωτέον ὅτι ἡ συμπερίληψη ὀργανώσεων στόν κατάλογο σεκτῶν τῆς Γαλλικῆς Βουλῆς δέν εἶχε κριτήρια θεολογικά, ἀλλά μόνον και καθαρῶς κοινωνικά. Δηλαδή τό ἐάν και κατά πόσον μία ὀργάνωση εἶναι ἐπικίνδυνη για τήν ἀνθρώπινη προσωπικότητα και τήν κοινωνία.

Στήν Ἑλλάδα, ἤδη ἀπό τό 1995, κατεγράφησαν 422 Ὀμάδες ἀσυμβίβαστες μέ τήν Ὀρθόδοξη πίστη. Ἡ πατριδα μας ἀποτελεῖ, δυστυχῶς, ξέφραγο ἀμπέλι για τίς σέκτες. Κάποιες ἀπό αὐτές μεταφέρουν ἐδῶ τά εὐρωπαϊκά τους κέντρα, ἐνῶ συγχρόνως διαμαρτύρονται ὅτι ἐδῶ καταπιέζονται!

Ἡ καταγραφή και συνεχῆς παρακολούθηση τοῦ σκηνικοῦ τῶν νέων αἱρέσεων ἢ σεκτῶν εἶναι τό πρῶτο βῆμα και ἡ ἀπαραίτητη προϋπόθεση προκειμένου νά προχωρήσουμε κατόπιν στή μελέτη τῶν ἐπιμέρους ὀμάδων και στήν ἀντιμετώπισή τους. Αὐτό, φυσικά, ἐάν θέλουμε νά ἀσχοληθοῦμε – ὅπως και θά πρέπει– ὑπεύθυνα μέ τό θέμα.

Στήν καταγραφή και μελέτη τῶν σκηνικοῦ εἶναι ἀναντικατάστατη ἡ **παρουσία**

καί βοήθεια λαϊκῶν συνεργατῶν. Αὐτοί –οἱ λαϊκοὶ συνεργάτες– μποροῦν νά μποῦν σέ χώρους, ὅπου ἐμεῖς, λόγῳ τοῦ σχήματός μας, εἶναι πρακτικά σχεδόν ἀδύνατο νά μποῦμε. Καταλαβαίνουμε, λοιπόν, εὐκόλα τή μεγάλη σημασία τῆς ἐνημερώσεως καί ἐκπαιδεύσεως στελεχῶν καί κυρίως λαϊκῶν συνεργατῶν αὐτοῦ τοῦ ἔργου. Αὐτό ἀκριβῶς γίνεται καί ἐδῶ μέ αὐτό τό Σεμινάριο.

Ἄς σημειωθεῖ, ὡς ἀπάντηση σ' αὐτούς πού θά ἔσπευδαν νά ποῦν ὅτι κάνουμε ἕνα ἔργο ἀστυνόμευσης, ὅτι τό σκηνικό τῶν σεκτῶν εἶναι ἀντικείμενο παρακολούθησης, ἔρευνας καί μελέτης στήν Εὐρώπη ἤδη ἀπό τίς ἀρχές τῆς δεκαετίας τοῦ '80 καί μάλιστα ἀπό ἐπίσημους κρατικούς φορεῖς, ὅπως π.χ. στή Γαλλία ἀπό τήν «Διϋπουργική Ἀποστολή Ἀγώνα κατά τῶν σεκτῶν»! Οἱ φορεῖς αὐτοί, τοῦλάχιστον στή Γαλλία καί Γερμανία ἐκδίδουν ἔντυπα καί «προειδοποιήσεις» γιά νά ἐνημερώσουν τοὺς πολίτες καί ἰδιαίτερα τοὺς ἐφήβους στά σχολεῖα γιά τοὺς κινδύνους πού ἐγκυμονεῖ ἡ δράση τῶν σεκτῶν.

Σημειωτέον ἐπίσης ὅτι τό σκηνικό τῶν σεκτῶν συνεχῶς μεταβάλλεται. Οἱ σέκτες –ὅπως οἱ κακοποιοί– **ἀλλάζουν ὀνόματα** ἢ δημιουργοῦν θυγατρικές ὀργανώσεις μέ ἀνυποψίαστους τίτλους γιά νά δροῦν πιό εὐκόλα. Ἐξ ἄλλου ἡ **ἐμφάνιση μέ προσωπεῖο** (μάσκα) εἶναι ἕνα ἀπό τά γνωρίσματα τῶν σεκτῶν. Χαρακτηριστικά εἶναι τά παραδείγματα τῶν δύο πιό γνωστῶν γιά τήν ἐπικινδυνότητά τους σεκτῶν, τῆς Σαϊεντολογίας καί τῆς «Ἐνωτικῆς Ἐκκλησίας» (Unification Church) τοῦ προσφάτως (2 Σεπτεμβρίου τοῦ 2012) ἀποθανόντος Κορεάτη ψευδομεσσία Σάν Μιούνγκ Μούν. Οἱ δύο αὐτές ὀργανώσεις ἔχουν παγκοσμίως δεκάδες θυγατρικές ὀργανώσεις, οἱ ὁποῖες προσπαθοῦν νά διαβρῶσουν ὅλους τοὺς τομεῖς τῆς κοινωνικῆς καί οικονομικῆς ζωῆς. Π.χ. Στήν Ἑλλάδα ἡ Σαϊεντολογία μέχρι τό 1997 δραστηριοποιούνταν ὑπό τόν τίτ-

λο «Κέντρον Ἐφηρμοσμένης Φιλοσοφίας Ἑλλάδος» (Κ.Ε.Φ.Ε.). Μετά τίς δικαστικές ἀποφάσεις τοῦ 1996 καί 1997 γιά διάλυση τοῦ Κ.Ε.Φ.Ε., ἐμφανίζεται ὡς «Διανοητική» καί ὡς «Ἐκκλησία τῆς Σαϊεντολογίας», ἐνῶ μέχρι τότε ὑποστήριζε ὅτι σέ καμμία περίπτωση δέν εἶναι θρησκεία.

Καί γιά νά ἔλθουμε στό κεντρικό θέμα μας, πού εἶναι ἡ καταγραφή τοῦ σκηνικοῦ τῶν αἰρέσεων ἢ σεκτῶν. Κατ' ἀρχήν, ὁ ὅρος σέκτα ἰσχύει κυρίως γιά τά πιό σκληρά ψυχοναρκωτικά, ὅπως π.χ. αὐτά πού σᾶς διάβασα ὅτι εὐρίσκονται στόν κατάλογο πού συνέταξε ἡ Γαλλική Βουλή! Δέν εἶναι ὁμως ἀθῶα καί τά μαλακά ψυχοναρκωτικά, ὅπως π.χ. ἡ ἀστρολογία, καί τοῦτο διότι, πολλές φορές –ὅπως συμβαίνει καί στά συνηθισμένα ναρκωτικά– πολλοὶ περνοῦν ἀπό τά μαλακά στά σκληρά.

Θά μπορούσαμε λοιπόν νά κάνουμε λόγο γιά **τρεις ἐνότητες** ἢ, ἂν θέλετε, γιά τρία κομμάτια στήν «πίτα» πού μοιράζονται οἱ σύγχρονες αἰρέσεις:

Α) Τό πιό μικρό (περίπου 4 ἑκατομμύρια ὀπαδοί σέ ὅλον τόν κόσμον, σύμφωνα μέ τά δικά τους στοιχεῖα) εἶναι οἱ γνωστοὶ χιλιαστές (σύμφωνα μέ τή δική μας ὀρολογία) ἢ –σύμφωνα μέ τή δική τους ὀρολογία– **«Μάρτυρες τοῦ Ἰεχωβά»** ἢ **«Χριστιανοὶ Μάρτυρες τοῦ Ἰεχωβά»**.

Ἡ «Ἐταιρεία Σκοπιά» τῶν «Μαρτύρων τοῦ Ἰεχωβά» εἶναι οὐσιαστικά παραχριστιανική σέκτα, ἀλλά τήν ταξινομοῦμε χωριστά λόγω τῆς ιδιομορφίας καί τῆς ἐπικινδυνότητός της.

Β) Μία δεύτερη ἐνότητα, ἢ κομμάτι στήν «πίτα» τῶν συγχρόνων αἰρέσεων, εἶναι οἱ ποικιλώνυμες (πάνω ἀπό ἑκατό στήν Ἑλλάδα καί δύο μέ τρεῖς χιλιάδες σέ ὅλο τόν κόσμον) **προτεσταντικές παραφυάδες**. Πεντηκοστιανοί, Χαρισματικοί, Ὑπερδογματικοί κ.ἄ. Οἱ Ὑπερδογματικοὶ ἔχουν θά λέγαμε, ἕνα στοιχεῖο πού τοὺς κάνει νά συγγενεύουν μέ τίς ὁμάδες τῆς ἐπομένης

ένότητα, δηλ. τῆς λεγομένης Νέας Ἐποχῆς τοῦ Ὑδροχόου. Αὐτό εἶναι τό στοιχεῖο τῆς περιφρονήσεως τοῦ δόγματος, τό ὁποῖο θεωρεῖται ὡς κάτι ἀποστεωμένο. Αὐτό εἶναι, ἕνα σημεῖο συγγενείας μέ τόν θρησκευτικό συγκρητισμό (κράμα, «ρωσική σαλάτα») τῆς «Νέας Ἐποχῆς».

Στήν Ἑλλάδα, ἡ Ε΄ Διορθόδοξη Συνδιάσκεψη Ἐντεταλμένων ἐπί θεμάτων αἱρέσεων (1993) εἶχε καταρτίσει ἕναν κατάλογο τέτοιων προτεσταντικῶν παραφυάδων. Ὁ κατάλογος αὐτός ἰσχύει καί σήμερα, μόνο πού θά ἔπρεπε νά συμπληρωθεῖ, διότι ἀπό τότε πέρασαν σχεδόν εἴκοσι χρόνια καί ἔχουν προστεθεῖ καί νέες ὁμάδες.

Ὑπάρχει ἐπίσης κατάλογος ἐφημερίδων καί περιοδικῶν, πού ἐκδίδονται στήν Ἑλλάδα ἀπό προτεσταντικές ὁργανώσεις. Ὅπως γνωρίζετε, οἱ περισσότερες ἀπό τίς προτεσταντικές αὐτές παραφυάδες ἔχουν σχέση καί ἐξάρτηση ἀπό ἀνάλογες ὁργανώσεις στό ἐξωτερικό, κυρίως στίς Η.Π.Α.

Εἶναι ἕνα ἔλλειμμα στήν κατήχηση τοῦ λαοῦ μας –τοῦλάχιστον στήν Ἑλλάδα– ὅτι δέν εἶναι σπάνιες οἱ περιπτώσεις κάποιων χριστιανῶν μας, οἱ ὅποιοι δέν εἶναι δυστυχῶς, σέ θέση νά προσδιορίσουν τό ἐξω-ορθόδοξο καί αἱρετικό στίγμα μερικῶν ἀπό τά περιοδικά αὐτά. Ἐκεῖ πού μπερδεύονται περισσότερο οἱ ἄνθρωποι εἶναι μέ τόν ραδιοφωνικό σταθμό «Χριστιανισμός», πού ἐκπέμπει σέ πολλές περιοχές τῆς Ἑλλάδος καί ἀνήκει στή μεγαλύτερη κίνηση πεντηκοστιανῶν στήν Ἑλλάδα, τήν «Ἐλευθέρα Ἀποστολική Ἐκκλησία τῆς Πεντηκοστῆς» τοῦ Λούη Φέγγου.

Πρόβλημα ὑπάρχει ἐπίσης μέ τήν ὁργάνωση Χ.Ο.Ε. («Χριστιανική Ὁργάνωση Εἰρήνης») καί τή θυγατρική τῆς Α.Θ.Α.ΖΩ. Ἡ Ἐκκλησία τῆς Ἑλλάδος εἶχε παλαιότερα ἐπισημάνει τίς κακοδοξίες καί ἑτεροδιδασκαλίες τῆς Χ.Ο.Ε., ἡ ὁποία ἐπηρεάσθηκε κυρίως ἀπό τίς προτεσταντικές διδασκαλίες ἀλλά καί ἀπό τό κίνημα τῆς λεγομένης θετικῆς σκέψης. Ὅμως ἐδῶ καί

μερικά χρόνια ἡ Χ.Ο.Ε., εἶπε ὅτι ἀποκηρῦσσει τίς ἑτεροδιδασκαλίες τῆς, ὅποτε ἡ Ἱερά Σύνοδος τήν ἀποκατέστησε. Σύμφωνα ὅμως μέ μαρτυρίες «ἀπό μέσα» οἱ αἱρετικές δοξασίες ἐξακολουθοῦν νά ὑφίστανται.

Γ) Περνοῦμε τώρα στό τρίτο καί μεγαλύτερο τμήμα τοῦ σκηνικοῦ τῶν συγχρόνων αἱρέσεων. Εἶναι τό **μωσαϊκό τῶν ὁργανώσεων τῆς λεγομένης Νέας Ἐποχῆς τοῦ Ὑδροχόου** καί τῶν συγγενῶν μέ αὐτήν ὁργανώσεων πού ἐντάσσονται στό χῶρο τοῦ ἀποκρυφισμοῦ-ἑσωτερισμοῦ καί τῆς μαγείας-σατανισμοῦ καί νεοσατανισμοῦ.

Ἐδῶ μπορεῖ νά καταταχθεῖ καί καταγραφεῖ ἕνα πραγματικά τεράστιο πλῆθος ὁργανώσεων μικρῶν καί μεγάλων, οἱ ὁποῖες καλύπτουν ὅλη τήν κλίμακα ἀπό τά μαλακά μέχρι καί τά πιό σκληρά ψυχοναρκωτικά.

Ὅπως εἶπαμε στήν ἀρχή, ἡ Ζ΄ Πανορθόδοξη Συνδιάσκεψη ἐπί θεμάτων αἱρέσεων τό 1995 κατήρτισε ἕναν κατάλογο 422 ὁμάδων τοῦ χώρου αὐτοῦ τῆς Νέας Ἐποχῆς, μαγείας, ἀποκρυφισμοῦ κ.λπ. Εἶναι ἀλήθεια ὅτι ἀπό τό 1995 νέες ὁμάδες ἔχουν προστεθεῖ, ἐνῶ κάποιες ἄλλες ἔχουν ἀλλάξει ὄνομα. Ὅποτε εἶναι ἀνάγκη –καί αὐτό ἀπεφασίσθη καί στή Σερβία τόν Σεπτέμβριο τοῦ παρελθόντος ἔτους καί στή Θεσσαλονίκη τόν Ὀκτώβριο πού πέρασε, στήν τελευταία Πανορθόδοξη Συνδιάσκεψη– ὅτι ὁ κατάλογος αὐτός πρέπει νά συμπληρωθεῖ.

Πολλές ἀπό αὐτές τίς ὁμάδες ἔχουν μεταξύ τους μεγάλες διαφορές. Παρ' ὅλα ταῦτα ἔχουμε τό δικαίωμα νά τίς κατατάσσουμε στόν ἴδιο εὐρύτερο χῶρο, ἐπειδή ἐκτός ἀπό τίς διαφορές ἔχουν καί κεφαλαίους σημασίας κοινές παραδοχές. **Βασικά δόγματα πίστεως** αὐτοῦ τοῦ χώρου πού ἀντλοῦνται ἀπό τίς ἀνατολικές θρησκευεῖς (ἰνδουϊσμό-βουδδισμό) καί τόν ἀποκρυφισμό εἶναι:

α) Ὅτι ὁ ἄνθρωπος εἶναι ἀπό τή φύση του Θεός. Δέν χρειάζεται κανεῖς ἔξω ἀπό τόν ἑαυτό του γιά νά σώσει τόν ἄνθρωπο.

β) Ότι έρχεται ένας νέος μεσσίας, ό Χριστός τής Νέας Έποχής. Ό Χριστιανισμός είναι ξεπερασμένος.

γ) Ότι στή συνειδητοποίηση τής θεϊκής του φύσης φθάνει κανείς χρησιμοποιώντας τις τεχνικές τής γιόγκα και του διαλογισμού. Οί τεχνικές όμως αυτές είναι στήν πραγματικότητα τεχνικές αυτοϋπνωσης. Παραπλανητικά οί σέκτες ισχυρίζονται ότι δήθεν οί τεχνικές αυτές ταυτίζονται μέ τή χριστιανική προσευχή.

δ) Ότι τά πάντα ύπακούουν στον «νόμο» του κάρμα και των μετενσαρκώσεων.

Θά μπορούσαμε, και θά έπρεπε, νά προχωρήσουμε σέ μιά **κατηγοριοποίηση** ομάδων του εύρύτερου αυτού χώρου τής «Νέας Έποχής». Όσον άφορᾶ στά κριτήρια, βάσει των οποίων γίνεται ή κατηγοριοποίηση, θά μπορούσε κανείς νά έχει τις έξης περιπτώσεις:

1) Κατηγοριοποίηση μέ βάση τή **διδασκαλία**

2) Μέ βάση τις **μεθόδους δράσεως** και τήν έξ αυτού του στοιχείου προκύπτουσα επικινδυνότητα. Μέ βάση κυρίως αυτό τό στοιχείο θά μπορούσαμε νά μιλήσουμε για μαλακά και σκληρά ψυχοναρκωτικά. Βάσει αυτού κυρίως του κριτηρίου εργάζονται π.χ. οί κρατικές ύπηρεσίες, πού παρακολουθούν τή δράση των σεκτών σέ Γερμανία και Γαλλία, και βάσει αυτού του κριτηρίου εντάσσουν οργανώσεις στον κατάλογο των επικινδύνων για τήν κοινωνία και τον άνθρωπο.

3) Μέ βάση τον **άριθμό των μελών**

4) Μέ βάση τήν **οικονομική δύναμη**

5) Μέ βάση τό **κοινό στό όποιο απευθύνεται** (target group στή διαφήμιση). Π.χ. σέ άλλο κοινό απευθύνεται ή «Έταιρεία Σκοπιά» των «Μαρτύρων του Ίεχωβά» (κυρίως σέ ανθρώπους όχι ύψηλου μορφωτικού επιπέδου) και σέ άλλο ή Σαϊεντολογία ή ή «Ένωτική Έκκλησία» του Μούν. Οί δύο τελευταίες δέν στοχεύουν στον «πολύ όχλο»,

άλλά σέ ανθρώπους σέ θέσεις κλειδιά στον κρατικό μηχανισμό και στήν οικονομία, προκειμένου νά έχουν πολλαπλασιαστές μηνυμάτων και νά διαβρώσουν όλους τους τομείς τής κοινωνικής και οικονομικής ζωής.

Γιά όλες τις παραπάνω περιπτώσεις κριτηρίων για κατάταξη συγχρόνων αίρέσεων σέ κατηγορίες θά ήταν πολύ χρήσιμο νά είχαμε στατιστικά στοιχεία. Δυστυχώς αυτό, απ' όσο γνωρίζουμε, δέν ύπάρχει. Έμεις στήν κατηγοριοποίηση πού ακολουθεί έργασθήκαμε μέ βάση τό πρώτο κριτήριο. Δηλαδή κατατάξαμε τις σύγχρονες αίρέσεις ή σέκτες σέ κατηγορίες μέ βάση κυρίως τή διδασκαλία τους. Έτσι, λοιπόν έχουμε τις έξης κατηγορίες ομάδων στήν τρίτη ένότητα του μωσαϊκού τής «Νέας Έποχής του Ύδροχόου»:

Α' Αποκρυφιστικές - Έσωτερικές - Νεογνωστικές ομάδες

Αποκρυφισμός είναι ή πίστη και ή διδασκαλία για τήν ύπαρξη μιᾶς «ἀπόκρυφης» πραγματικότητας, ή όποία δέν μπορεί νά γίνει προσιτή διά μέσου τής έπιστήμης. Οί αποκρυφιστές δέχονται ότι ή προσέγγιση στήν «ἀπόκρυφη» αυτή πραγματικότητα μπορεί νά γίνει μέσα από «ἀπόκρυφες» τεχνικές. Έτσι, καθώς παρατηρεῖ ό π. Αντώνιος Αλεβιζόπουλος, «γίνεται λόγος για “διεύρυνση τής συνείδησης” του ανθρώπου, για “αυτοεξέλιξη”, για έναρμόνιση του ανθρώπου μέ τήν “παγκόσμια υπερευνητικότητα” και για τή δημιουργία του “υπερανθρώπου”»².

Σχεδόν ταυτόσημος μέ τον όρο αποκρυφισμός είναι και ό όρος έσωτερισμός.

Έδῶ θά μπορούσε κανείς νά αναφέρει ομάδες όπως είναι ή Θεοσοφία των Μπλαβάτσκι - Μπεσάντ - Μπέιλυ και διαδόχων και ή Ανθρωποσοφία του Ρούντολφ Στάϊνερ. Επίσης μυητικά τάγματα για τήν άπόκτηση τής «ἀπόκρυφης» γνώσης, όπως

2. Βλ. π. Αντ. Αλεβιζοπούλου, Αποκρυφισμός, Γκουρτισμός, «Νέα Έποχή», Αθήνα 1993 σ. 5.

είναι οί Μασονικές στοές (έλευθεροτέκτονες) καί οί Ροδόσταυροι.

Από τίς νεογνωστικές ομάδες (συνέχεια μέ παραλλαγές του άρχαίου γνωστικισμού) μπορούμε νά αναφέρουμε π.χ. τήν κίνηση του Σαμαέλ Αούν Βεόρ, δραστήρια άν καί διασπασμένη.

Β΄ Ομάδες Μαγείας - Σατανισμού - Νεοσατανισμού

Σύμφωνα μέ τό «Λεξικό τής Απόκρυφης Γνώσης» του Miers **μαγεία** θεωρείται ή έπιστήμη τής επικοινωνίας καί κυριαρχίας άνωτέρων ύπερκοσμικών δυνάμεων καθώς καί ή κυριαρχία επί των δυνάμεων από τίς κατώτερες σφαιρες. Μιά πρακτική γνώση των απόκρυφων μυστηρίων τής φύσης»³.

Η μαγεία φυσικά θεωρείται καί είναι σκληρό καί επικίνδυνο ψυχοναρκωτικό. Όμως έχει συγγένεια μέ ένα θεωρούμενο ως μαλακό, πού είναι ή λεγομένη θετική σκέψη. Η **θετική σκέψη** πιστεύει ότι ό άνθρωπος έχει μέσα του άπεριόριστες θεϊκές δυνάμεις, τίς όποιες πρέπει νά ανακαλύψει για νά επιτύχει τά πάντα. Έτσι π.χ. τό Silva Mind Control του Χοσέ Σίλβα καί άλλες όργανώσεις ισχυρίζονται ότι μπορούν νά κατορθώσουν τά πάντα μέ τή «δύναμη του νοῦ»⁴. Ακόμη καί μία αίμορραγία νά σταματήσει ή όμίχλη νά διαλυθει «μέ τή δύναμη του νοῦ». Τώρα τό θέμα είναι εάν αυτό γίνεται μέ τήν «δύναμη του νοῦ» ή καί μέ κάποια άλλη δύναμη. Αυτή όμως ή επέμβαση μέ πνευματικές δυνάμεις στην έξωτερική πραγματικότητα τί άλλο από μαγεία είναι; Εκτός καί άν είναι θαῦμα. Έμεϊς όμως, μέ βάση τά κριτήρια τής Όρθοδόξου Αγιοπατερικής παραδόσεως, γνωρίζουμε νά διακρίνουμε τό θαῦμα, πού γίνεται μέ τή χάρη του Θεοῦ, από τή μα-

γεία πού διενεργείται μέ τή βοήθεια των πονηρών πνευμάτων.

Καί για νά έλθουμε στό θέμα του σατανισμού - νεοσατανισμού.

Ένδιαφέρουσα είναι ή νοηματοδότηση του **νεοσατανισμού**. Όπως διαβάζουμε στό βιβλίο του π. Αντωνίου Αλεβιζοπούλου *Νεοφανεϊς Αίρέσεις-Καταστροφικές Λατρείες στό φῶς τής Όρθοδοξίας* «Όταν κάνουμε σήμερα λόγο για σατανισμό, δέν έννοοῦμε κάτι τό ένιαίο. Υπάρχουν τρεις κυρίως τάσεις: Ο άποκρυφιστικός σατανισμός, ό όρθολογιστικός καί ό έωσφορισμός.

Ο άποκρυφιστικός σατανισμός προϋποθέτει τήν πίστη στό Σατανά ως όντότητα. Ο όρθολογιστικός σατανισμός θεωρεί τό Σατανά ως σύμβολο. Ο έωσφορισμός έκλαμβάνει τόν Διάβολο ως τήν αντίθετη αρχή από εκείνη [του Θεοῦ], όπως περιγράφεται στην άγία Γραφή: ότι δηλαδή δέν εκπροσωπεί τό κακό, αλλά είναι ή άλλη όψη του ίδιου πράγματος, του καλοῦ.

Τό όλο σκηνικό του σατανισμού περιλαμβάνει διάσπαρτες ομάδες νεαρών κυρίως άτομων αλλά καί όργανωμένες “έκκλησίες” καί τάγματα, όπως είναι ή “έκκλησία του Σατανά” τής Καλιφόρνιας καί οί σχισματικές της ομάδες (Ναός του Σέτ). Βασική σημασία για τήν εξέλιξη του νεοσατανισμού έχουν τό “Τάγμα του Ναοῦ τής Ανατολής” (Ordo Templi Orientis, O.T.O.) καί οί ομάδες, πού προήλθαν από τήν πνευματική κληρονομιά του Aleister Crowley.

Η πιο επικίνδυνη μορφή νεοσατανισμού είναι σήμερα οί διάσπαρτες ομάδες νεαρών κυρίως άτομων, είτε αυτός λέγεται σατανισμός τής ύποκουλτούρας, ιδιωτικός σατανισμός, σατανισμός του έλεύθερου χρόνου ή καί σατανισμός τής διαμαρτυρίας. Η διαμαρτυρία αυτή στρέφεται έναντίον κάθε αυθεντίας καί κάθε είδους ύπαγορευμένης συμπεριφορας από όποιοιδήποτε έξω από τό έγώ. Τελικά ή διαμαρτυρία στρέφεται

3. Στο ίδιο, σ. 209.

4. Βλ. π. Αντ. Αλεβιζοπούλου, Αυτογνωσία, αυτοπραγμάτωση, σωτηρία, Αθήναι 1991 σ. 20 & σσ. 98-124.

«Ο ΠΙΣΤΟΣ ΚΑΙ ΦΡΟΝΙΜΟΣ ΔΟΥΛΟΣ»

τῆς κ. Άννας Μπουρδάκου,
μέλους τοῦ Πν. Σ. τῆς Π.Ε.Γ.

Ἡ «Σκοπιά» τῆς 15-7-2013 (γιά ἐσωτερική χρήση) ἀσχολεῖται καί μέ τήν ταυτότητα τοῦ «πιστοῦ καί φρόνιμου δούλου» σέ μιά προσπάθεια νά κατοχυρώσει ἀγιογραφικά τήν ἀναγκαιότητα ὑπαρξης τῆς ἡγεσίας τῆς. Στό κείμενο πού ἀκολουθεῖ σχολιάζουμε τίς ἀλλαγές τῆς ἐταιρείας σέ βασικές διδασκαλίες, τίς ὁποῖες ἐκήρυττε γιά 130 χρόνια περίπου γιά τό θέμα αὐτό¹.

1. Οἱ περισσότερες ὑπογραμμίσεις εἶναι δικές μας.

ἐναντίον τοῦ Θεοῦ, ὁ ὁποῖος λογίζεται ὡς πηγὴ τῆς αὐθεντίας καί τῶν ἠθικῶν ἀξιῶν. Ἡ διαμαρτυρία αὐτὴ ἐνσαρκώνεται στό Σατανᾶ, ὡς πηγὴ τῆς ἀποστασίας καί τῆς ἀντίστροφης ἠθικῆς⁵.

Ἐνῶ, λοιπόν, ὁ παλαιός –ἄς τόν ποῦμε ἔτσι– σατανισμός θά λέγαμε, μέ ἀπλᾶ λόγια, ὅτι ἦταν ἡ πίστη στόν σατανᾶ καί ἡ συνεργασία μαζί του, ὁ νεοσατανισμός, τοῦλάχιστον αὐτός τοῦ Aleister Crowley (1875-1947), δέν δέχεται τήν προσωπική ὑπαρξη τοῦ σατανᾶ. Ἐδῶ μιλοῦμε γιά τόν ὀρθολογιστικό σατανισμό. Γιά τό ρεῦμα αὐτό τοῦ νεοσατανισμοῦ –τό ὁποῖο εἶναι καί τό πιό διαδεδομένο– ὁ σατανᾶς εἶναι ἓνα σύμβολο. Στό κέντρο τοῦ νεοσατανισμοῦ δέν εἶναι ὁ σατανᾶς ἀλλά ὁ ἄνθρωπος καί ἡ βασική ἐπιδίωξη εἶναι ἡ ἀπόκτηση δύναμης χωρίς ἀναστολές. Τό βασικό ἄρθρο πίστεως τοῦ νεοσατανισμοῦ εἶναι τό «κάνε ὅ,τι θέλεις. Αὐτός εἶναι ὁλος ὁ νόμος». Ὁ ἄνθρωπος ἐδῶ –ἢ μάλλον τό θέλημα τοῦ νεοσατανιστῆ– ἀναγορεύεται

5. Βλ. π. Ἀντ. Ἀλεβιζοπούλου, Ἀποκρυφισμός, Γκουρουϊσμός, «Νέα Ἐποχή», Ἀθήναι 1993, σσ. 142-143.

Σελ. 15: «ΤΡΕΦΟΝΤΑΙ ΠΟΛΛΟΙ ΜΕΣΩ ΤΩΝ ΧΕΡΙΩΝ ΤΩΝ ΛΙΓΩΝ».

«Φανταστεῖτε τὴ σκηνή (Ματθ. 14: 14-21). «Εἶναι λίγο πριν το Πάσχα του 33 Κ. Χ. Ἐνα πλήθος κόσμου 5.000 ἀντρῶν, ἐκτός ἀπό τα γυναικόπαιδα, βρίσκονταν με τον Ἰησοῦ καὶ τους μαθητές του... στην περιοχή Βηθσαϊδά, ἐνός χωριού στην βόρεια ἀκτὴ τῆς θάλασσας τῆς Γαλιλαίας... Ὅταν βραδιάζει, οἱ μαθητές προτρέπουν τον Ἰησοῦ νά διαλύσει τὸ πλήθος, ὡστε νά πάνε... νά φάνε. Τα λόγια αὐτά

στόν ὑπέρτατο νόμο. Δέν εἶναι τυχαῖο ὅτι θέλημα (Thelema) εἶναι ἡ ὀνομασία τῆς νεοσατανιστικῆς ὀργάνωσης πού ἴδρυσε ὁ γερμανός Dietmar Eschner, ὁ ὁποῖος ὑποστηρίζει ὅτι εἶναι διάδοχος καί μετενάρκωση τοῦ Crowley. Ὁ πλήρης τίτλος τῆς ἐπικίνδυνης αὐτῆς ὀργάνωσης, πού αὐτοδιαλύθηκε, ἦταν «Thelema-Τάγμα τοῦ Ἀργυροῦ Ἀστέρου», ἐνῶ ἡ πρώτη ὀργάνωση, ἡ ὁποία εἶχε ἴδρυσθῆ ἀπό ὀπαδούς τῆς Θεοσοφίας καί στήν ὁποία εἶχε ἐνταχθεῖ καί ὁ ἴδιος ὁ Crowley, εἶχε τίτλο «Τάγμα τοῦ Ναοῦ τῆς Ἀνατολῆς» (Ο.Τ.Ο).

Ἄλλη μεγάλη τάση στόν νεοσατανιστικό χῶρο εἶναι αὐτὴ πού ἀντιπροσωπεύει ὁ Anton La Vey ὁ ὁποῖος ἴδρυσε στήν Καλιφόρνια τό 1966 τήν «Ἐκκλησία τοῦ Σατανᾶ».

Ἐνα μεγάλο κεφάλαιο στήν κατηγορία αὐτὴ εἶναι ἡ **σατανιστικὴ μουσική** καί τὰ μηνύματα πού αὐτὴ περνᾶ στόν χῶρο κυρίως τῆς νεολαίας. Γιά τό θέμα αὐτό ἔχουν γραφεῖ ἀρκετά καί βρίσκονται ἐκδεδομένα ἀπό τίς ἐκδόσεις Φωτοδότες κ. ἄ.

(Τό τέλος στό ἐπόμενο).

τους προβληματίζουν, διότι οι προμήθειες που έχουν είναι πενιχρές -πέντε ψωμιά και δύο μικρά ψάρια.

Υποκινούμενος από συμπόνια ο Ιησούς εκτελεί ένα θαύμα. (Μαρκ. 6: 35-44, Λουκ. 4: 10-17 και Ιωάνν. 6: 1-13). Αφού, λει μια ευλογία, αρχίζει να **σπάει** το ψωμί και τα ψάρια σε κομμάτια. Επειτα αντί να τα δώσει τα τρόφιμα ο ίδιος στους ανθρώπους, ο Ιησούς τα μοιράζει "στους μαθητές, οι δε μαθητές, στα πλήθη".

Κατά θαυματουργικό τρόπο υπάρχει υπεραρκετή τροφή για όλους. Ο Ιησούς έχει θρέψει χιλιάδες, μέσω των χεριών των ολίγων μαθητών του».

Ποιό είναι τό μήνυμα πού προσπαθεί ή «Σκοπιά» νά περάσει στους όπαδούς της και γενικότερα; Τήν απάντηση στό ερώτημά μας τήν δίνει ή ίδια άμέσως, παρακάτω:

Σελ. 16: «Πώς θα φρόντιζε [ο Ιησούς] από την ουράνια θέση του, να τρέφονται καλά οι ακόλουθοί του από πνευματική άποψη εδώ στη γη; Θα ακολουθούσε παρόμοια τακτική -θα έτρεφε πολλούς μέσω των χεριών των ολίγων... Πώς μπορούμε να προσδιορίσουμε τους λίγους μέσω των οποίων μας τρέφει σήμερα ο Χριστός;

«ΤΡΟΦΗ ΓΙΑ ΠΟΛΛΟΥΣ ΑΠΟ ΤΗΝ ΠΕΝΤΗΚΟΣΤΗ ΚΑΙ ΕΠΕΙΤΑ».

«Από την Πεντηκοστή του 33 Κ. Χ. και έπειτα ο αναστημένος Χριστός χρησιμοποιούσε τους αποστόλους του, **ως αγωγό**, μέσω του οποίου **έτρεφε τους υπολοίπους** χρισμένους μαθητές του. (Πράξεις, 2: 41, 42) Οι Ιουδαίοι προσήλυτοι που έγιναν χρισμένοι με το πνεύμα Χριστιανοί εκείνη την ημέρα, **διέκριναν ξεκάθαρα** αυτόν τον **αγωγό**»...

Η «Σκοπιά», στό 2° κεφάλαιο τών Πράξεων τών αποστόλων, επικαλούμενη τά έδάφια 41, 42, εισάγει τή λέξη «**αγωγός**» και στή συνέχεια παρουσιάζει τήν αποστολή αυτού του **αγωγού**. Στά έδάφια όμως πού δίνει από τίς Πράξεις Β': 41-42, δέν υπάρχει ή λέξη **αγωγός**: όπως διαβάζουμε από τήν άγία Γραφή: «Εκείνοι λοιπόν μετά χαράς, δεχθέντες τόν λόγον αυτού [του αποστ. Πέτρου] έβαπτίσθησαν και προσετέθησαν εκείνη τήν ημέρα έως τρεις χιλιάδες ψυχαί. Και

άνέμεναν έν τή διδαχή τών αποστόλων και έν τή κοινωνία, και έν τή κλάσει του ἄρτου και έν ταίς προσευχαίς». Ο λόγος του Θεού μάς παρουσιάζει τή ζωή τών πρώτων Χριστιανών «έβαπτίζονταν, προσεύχονταν, κοινωνούσαν». Πώς θά μπορούσε άραγε νά καλύπτει τίς διάφορες κακοδιδασκαλίες της ή «Σκοπιά», δίχως **αγωγό**;

Σελ. 17: «Το 49 Κ. Χ. τους εναπομείνοντες αποστόλους είχαν πλαισιώσει και κάποιοι άλλοι πρεσβύτεροι με τα κατάλληλα προσόντα (Πρ. 15: 1-2). Οι απόστολοι και οι πρεσβύτεροι στην Ιερουσαλήμ υπηρετούσαν **ως κυβερνών σώμα**. Ο Χριστός ως κεφαλή της εκκλησίας, χρησιμοποιούσε αυτή τη μικρή ομάδα κατάλληλων αντρών για να **τακτοποιούν** δογματικά ζητήματα, καθώς επίσης να επιβλέπουν και να κατευθύνουν το κήρυγμα και την διδασκαλία των καλών νέων της Βασιλείας. (Πρ. 15: 6-29, 21: 17-19, Κολασ. 1: 18)».

Μετά τήν παρείσφρηση του όρου **αγωγός**, ακολουθεί ό όρος «**κυβερνών σώμα**». Τά έδάφια πού δίνει για νά καθιερώσει τήν ύπαρξη του **κυβερνώντος σώματος** είναι: Πρ. 15: 1, 2, Πρ. 15: 6-29, 21: 17-19 και Κολασ. 1: 18. Στήν άγία Γραφή τά έδάφια αυτά τών Πράξεων περιγράφουν τίς δραστηριότητες τών αποστόλων και στους Κολασσαείς περιγράφει τόν Ίησούν Χριστό ως κεφαλή της Εκκλησίας Του. Για **κυβερνών σώμα**, πού θά τακτοποιούσε δογματικά θέματα, τίποτε δέν αναφέρεται, γιατί τήν Εκκλησία του Χριστού τήν όδηγούσε τό Άγιο Πνεύμα «εις πάσαν τήν αλήθειαν» (Ιωάν. ΙΣΤ: 13). Φυσικά, ή «Σκοπιά» αναφερόμενη στό **κυβερνών σώμα** διεκδικεί τήν έξουσία, άδιαφορώντας για τίς αντιφάσεις στίς διδασκαλίες της στό παρελθόν και σήμερα, στό τεύχος αυτό της «Σκοπιάς», τής **15-7-2013**.

Σελ. 18: «...Καθώς λοιπόν [ό απόστολος Παύλος και οί σύντροφοί του στά ταξίδια του] περνούσαν από τίς πόλεις παρέδιδαν σε εκείνους που ήταν εκεί τα διατάγματα τα οποία είχαν αποφασιστεί από τους αποστόλους και τους πρεσβύτερους. Γι' αυτό και οι εκκλησίες συνέχισαν να σταθεροποιούνται στην πίστη και να αυξάνουν σε αριθμό κάθε ημέρα (Πρ. 16: 4, 5)».

Στό σημείο αυτό ακριβώς γίνεται έμφανής ή αποστολική διδαχή και διαδοχή, κάτι τό οποίο άρνεϊται ή έταιρία.

Σελ. 18: «Παρατηρήστε ότι εκείνες οι εκκλησίες ευημερούσαν επειδή συνεργαζόντουσαν όσια με το κυβερνών σώμα στην Ιερουσαλήμ... Ο Ιησούς έτρεφε πολλούς μέσω των χεριών των ολίγων. Ο αγωγός που χρησιμοποιούσε για την παροχή πνευματικής τροφής ήταν ευδιάκριτος... Μέσω των χεριών των αποστόλων, συνέχισαν να γίνονται πολλά σημεία και θαυμαστά προμηνύματα ανάμεσα στο λαό (Πρ. 5: 12)... αλλά στα τέλη του πρώτου αιώνα η κατάσταση άλλαξε... Η αποστασία είχε αρχίσει να εισχωρεί από τον πρώτο αιώνα... Ωστόσο όταν πέθανε και ο τελευταίος απόστολος, η αποστασία ρίζωσε και φούντωσε... Δεν υπήρχε σταθερός και οργανωμένος αγωγός για να διανέμει την πνευματική τροφή».

Η έταιρία ξεπέρασε και τον έαυτό της· έχει χάσει πλέον την έννοια τών λέξεων. Όμιλεί για ΑΠΟΣΤΑΣΙΑ τής Έκκλησίας, μετά τον θάνατο και του τελευταίου αποστόλου. Εάν ή Έκκλησία αποστάτησε, τότε αποστάτησε και ό Χριστός, άφου είναι ή κεφαλή τής Έκκλησίας. Η έταιρία καθιστά ψευδή τον λόγο του Ίησου Χριστου ό όποιος είπε «καί πυλαι άδου ού κατισχύσουσιν αυτής». (Ματθ. ΙΣΤ', 18).

Ψεύδεται λοιπόν, κατά την έταιρία, ή Αγία Γραφή σε πολλά εδάφια και είναι άψευδής ό «πιστός και φρόνιμος δούλος»; Τήν Έκκλησία τήν απέκτησε ό Κύριος μέ τό ίδιο Του τό αίμα και είναι δική Του και κατά τήν έπαγγελία Του θά είναι μαζί της έως τής συντελείας του αιώνας. Η διδαχή τής «Σκοπιᾶς» άποδεικνύεται και βλάσφημη.

Σελ. 20: «ΠΟΙΟΣ ΑΡΑΓΕ ΕΙΝΑΙ Ο ΠΙΣΤΟΣ ΚΑΙ ΦΡΟΝΙΜΟΣ ΔΟΥΛΟΣ;».

«Όταν (ο Ιησούς) ανέφερε το σημείο της παρουσίας του, είπε ότι θα χρησιμοποιούσε "τον πιστό και φρόνιμο δούλο" για να δίνει στο υπηρετικό προσωπικό "τροφή στον κατάλληλο καιρό" (Ματθ. 24: 45-47). Εκείνος ο πιστός δούλος, είναι ο αγωγός μέσω του οποίου ο Ιησούς τρέφει τους αληθινούς ακολούθους του, σ' αυτόν τον καιρό του τέλους. Είναι ζωτικό

να αναγνωρίζουμε τον πιστό δούλο. Η πνευματική μας υγεία και η σχέση μας με τον Θεό εξαρτώνται από αυτόν τον αγωγό. (Ματθ. 4: 4 και Ιωάν. 17: 3)... Στο παρελθόν, τα έντυπά μας είχαν πει τα εξής: Την Πεντηκοστή του 33 Κ. Χ, ο Ιησούς διόρισε τον πιστό δούλο υπέθυνο στο υπηρετικό προσωπικό του. Ο δούλος συμβολίζει όλους τους χρισμένους Χριστιανούς ως ομάδα στη γη σε κάθε δεδομένη στιγμή από τότε και έπειτα. Το υπηρετικό προσωπικό αναφέρεται στους ίδιους αυτούς τους χρισμένους ως άτομα».

Ός ομάδα, γράφει ή έταιρία, «ό δούλος» συμβολίζει όλους τους χρισμένους. Τό «υπηρετικό προσωπικό» αναφέρεται στους ίδιους τους χρισμένους «ως άτομα». Σε όλα αυτά, άς άπαντήσει ή όργάνωση... ποιό δίνουν τροφή και σε ποιούς;

Άς δοϋμε τώρα τί έγραφε στο παρελθόν ή «Σκοπιᾶ» για τό «δούλο»:

1917. «Τετελεσμένο Μυστήριο», σελ. 6: «Αί Γραφαί δεικνύνουν ότι ό Ζ' τόμος έπρεπε να δημοσιεύετο. Ο Ρώσσελ, «πιστός και φρόνιμος δούλος».

1921. «Η Κιθάρα του Θεού», σελ. 270, 272: «Άνευ άμφιβολίας ό ποιμήν Ρώσσελ, έξεπλήρωσε τό αξίωμα διά του οποίου ό Κύριος προνόησε και περί του οποίου έλάλησε και ήτο συνεπής ό φρόνιμος και πιστός εκείνος δούλος, ό μεταδίδων εις τήν οικογένεια τής πίστεως τήν έγκαιρον αυτής τροφή».

Ό γυμος λοιπόν στον «πιστό δούλο» Ρώσσελ και στα συγγράμματά του, τά όποια όμως δεν ίσχυσαν για πολύ.

1929. «Προφητεία», σελ. 204: «Στους αληθινούς όπαδούς ό Ιησούς τό 1918 έμπιστεύεται τά συμφέροντα τής βασιλείας, όνομαζόμενος «πιστός και φρόνιμος δούλος». Όσοι άπαρτίζουν τον πιστό και φρόνιμο δούλο θά άποτελέσουν τά τέκνα τής Σιών».

1953-57. «Νέοι Ούρανοί και Νέα Γη», σελ. 267: «Ο πιστός και φρόνιμος δούλος δεν είναι ένας άνθρωπος... δεν είναι «ή Βιβλική και Φύλλαδική Έταιρία «Σκοπιᾶ» που άποτελεί ένα νομικό όργανο άνεγνωρισμένο σύμφωνα με τους νόμους ενός κοσμικού και πολιτικού κράτους. Ο δούλος είναι μάλλον ό ένωμένος όμιλος έκλεκτών του Ίεχωβά και τών ύπο-

λοίπων πνευματικῶν τέκνων τοῦ Ἰεχωβά πού ἀπέκτησε ὁ Θεός διὰ τῆς γυναικός του».

1998. «Σκοπιά» 1-1-98, σελ. 17: «Ὅλοι ὅσοι ἀνήκουν στον Ἰσραήλ του Θεοῦ, ἄντρες και γυναῖκες, ἀπαρτίζουν ἓνα συλλογικό ἱερατεῖο (Γαλ. Γ' 28, 29). Ὅσοι ἀπό τα μέλη του πνευματικού Ἰσραήλ ἀπομένουν ἀκόμη στη γη ἀποτελοῦν τον πιστό και φρόνιμο δούλο».

1998. «Σκοπιά» 1-9-98, σελ. 10-11: «Ὁ πιστός και φρόνιμος δούλος παρέχει τροφή... στον κατάλληλο καιρό» μέσω της Ὁργάνωσης (Ματθ. ΚΔ' 45). Αὐτός ὁ δούλος ὁ οποίος ἀποτελεῖται ἀπό τους χρισμένους Χριστιανούς παρέχει τα καλύτερα πνευματικά πράγματα, “ἀκριβή βασισμένη στην Ἁγία Γραφή γνώση” που μπορεί να οδηγήσει σε “αιώνια ζωή”.

Ὅπως βλέπουμε στά κείμενα τῆς «Σκοπιᾶς», ἀπό τήν ἀρχή τῆς ἱστορίας της, δέν παρέχει σαφή καί σταθερή ἀποψη γιά τόν δούλο.

Συνεχίζουμε στή «Σκοπιᾶ» τῆς **15-7-2013** (γιά ἐσωτερική χρήση).

Σελ. 20: «Το 1919 ὁ Ἰησοῦς διόρισε τον πιστό δούλο υπεύθυνο σε ὅλα τα ἐπίγεια συμφέροντα της Βασιλείας του. Ὡστόσο, ἐπειτα ἀπό περαιτέρω **προσεκτική μελέτη, στοχασμό και προσευχή**, ἐγινε ἀντιληπτό ὅτι ἡ κατανόησή μας, γύρω ἀπό τα λόγια του Ἰησοῦ για τον πιστό και φρόνιμο δούλο χρειάζεται να διασαφηνιστεῖ».

Τί θέλει νά πει ἐδῶ ἡ «Σκοπιᾶ»; Ὅτι ἔως σήμερα αὐτά πού κήρυττε, σάν ὁ «πιστός και φρόνιμος δούλος» ὁ ἐξουσιοδοτημένος ἀπό τόν Θεό, ἦταν πρόχειρα χωρίς μελέτη, ἀστόχαστα; Ὅσο γιά τήν προσευχή τήν ὁποία σέ ὅλες τίς διδασχές της ἐπικαλεῖται, μᾶλλον δέν πηγαίνει στό Θεό... Καί ἀρχίζει νέος κύκλος διδασκαλιῶν, μέ τά γνωστά **συμφραζόμενα** καί τά **μᾶλλον**. Ἀπλῶς ἡ ὀργάνωση ἐπαναλαμβάνεται.

Σελ. 21: «Πράξεις 4: 8. Τα **συμφραζόμενα** της παραβολῆς για τον πιστό και φρόνιμο δούλο δείχνουν ὅτι ἀρχισε να ἐκπληρώνονται **ὄχι** την Πεντηκοστή του 33 Κ. Χ. ἀλλά σε αὐτόν τον καιρό του τέλους. Ἀς δούμε πως μας οδηγούν οι Γραφές σ' αὐτόν τον καιρό του τέλους (Ματθ. 24: 3). Το πρώτο μέρος της προφητείας το οποίο περιέχεται στα ἐδάφια (Ματθ. 24:

4-22) ἔχει δύο ἐκπληρώσεις· ἡ πρώτη στα ἔτη ἀπό το 33 Κ. Χ. ὡς το 70 Κ. Χ. και ἡ δεύτερη με πιο διευρυνμένο τρόπο, στην εποχή μας. Μήπως σημαίνει ὅτι τα λόγια του Ἰησοῦ για τον πιστό δούλο θα εἶχαν δύο ἐκπληρώσεις; ΟΧΙ. “Δεν γνωρίζετε πια ἡμέρα ἐρχεται ὁ Κύριός σας και κάποια ὥρα που δεν την θεωρεῖτε πιθανή ἐρχεται ὁ Γιος του ἀνθρώπου”. Σε αὐτά τα **συμφραζόμενα** -ὅταν μιλοῦσε για γεγονότα που θα λάβαιναν χώρα στις τελευταίες ἡμέρες- ἀνέφερε ὁ Ἰησοῦς την παραβολή του πιστού δούλου. Επομένως, μπορούμε να συμπεράνουμε ὅτι τα λόγια για αὐτόν τον πιστό δούλο ἀρχισαν να ἐκπληρώνονται μόνο μετά την ἐναρξη των τελευταίων ἡμερῶν το 1914».

Πάλι μιλάει μέ γρίφους ἡ ἔταιρία, γιά **συμφραζόμενα** καί βγάξει δικά της συμπεράσματα. Ἡ μέθοδος ὅμως αὐτή εἶναι δοκιμασμένη καί ἀποτυχημένη. Δέν πείθει.

«ΠΟΙΟΣ ΕΙΝΑΙ Ὁ ΠΙΣΤΟΣ ΚΑΙ ΦΡΟΝΙΜΟΣ ΔΟΥΛΟΣ;»

«Ὁ πιστός δούλος πρέπει να ἀπαρτίζεται ἀπό **χρισμένους** Χριστιανούς στη γη... ἀποκαλοῦνται **βασιλικό ἱερατεῖο** και ἔχουν **διοριστεί** να «διακηρύττουν τις ἀρετές», ἐκεῖνου που τους ἐκκάλεσε ἀπό το σκοτάδι στο φως το θαυμαστό» (Πέτρον 2: 9)... Μήπως ἀπαρτίζουν τον πιστό δούλο ὅλοι οι χρισμένοι στη γη; Ὁχι. Ἡ πραγματικότητα εἶναι, πως **δεν ἔχουν ὅλοι οι χρισμένοι** [Σελ. 22] **κάποιον ρόλο στην διανομή της πνευματικῆς τροφῆς στους ὁμοπίστους τους παγκόσμια**... Ἀνάμεσα στους χρισμένους υπάρχουν και **ταπεινές ἀδελφές** οι οποίες δεν θα μπορούσαν ποτέ να οἰκειοποιηθῶν τον ρόλο του διδασκάλου μέσα στην ἐκκλησία (Κορ. 11: 3. 14: 34)».

1983. «Ὁργανωμένοι για να φέρουμε σε πέρας τη διακονία μας», σελ. 65: «Ὁ Ἰεχωβά μέσω του Γιον του και του **ἐπίγειου ἀγωγού**, του πιστού και φρόνιμου δούλου διανέμει την τροφή εν καιρῶ».

1988. «Ἀποκάλυψη το μεγαλειώδες...», σελ. 16: «Στις ἡμέρες του Ἰωάννη ὁ Θεός εἶχε ἓνα ἀγωγό για τη μετάδοση της ἀποκάλυψης και ὁ Ἰωάννης ἦταν το ἐπίγειο μέρος αὐτοῦ του ἀγωγού. Και σήμερα ὁ Θεός ἔχει ἓνα ἀγωγό για να δίνει πνευματική τροφή στους δούλους του. Ὁ Ἰησοῦς στη μεγάλη προφητεία για την

συντέλεια του συστήματος πραγμάτων προσδιόρισε το **επίγειο μέρος αυτού του αγωγού** ως τον πιστό και φρόνιμο δούλο... για να δίνει την τροφή στον κατάλληλο καιρό (Ματθ. ΚΔ' 3)...».

1994. «Σκοπιά», 1-10-94, σελ. 8: «Ο πιστός και φρόνιμος δούλος, αγωγός επικοινωνίας του Ιεχωβά».

Πάλι η εταιρία κρύβει την αλήθεια. Πάντοτε ο πιστός και φρόνιμος δούλος **όλος** και όχι μερικοί, ήταν ο **αγωγός** επικοινωνίας του Ιεχωβά.

Σελ. 22: «Ποιός είναι λοιπόν ο πιστός και φρόνιμος δούλος; Σε αρμονία με την τακτική που ακολούθησε ο Ιησούς να τρέφει τους πολλούς μέσω των χεριών των λίγων, αυτός ο δούλος **απαρτίζεται** από μια μικρή ομάδα χρισμένων αδελφών, οι οποίοι ασχολούνται άμεσα με την προετοιμασία και την διανομή της πνευματικής τροφής στη διάρκεια της παρουσίας του Χριστού... **Τις πρόσφατες δεκαετίες**, αυτός ο δούλος είναι ταυτόσημος με το Κυβερνών Σώμα των μαρτύρων του Ιεχωβά. Παρατηρήστε, ωστόσο η λέξη «δούλος», στην παραβολή του Ιησού είναι στον ενικό αριθμό κάτι που υποδηλώνει ότι πρόκειται για σύνθετο δούλο. Οι αποφάσεις του Κυβερνώντος Σώματος λοιπόν λαμβάνονται συλλογικά».

«ΚΥΒΕΡΝΩΝ ΣΩΜΑ ΤΗΣ ΕΤΑΙΡΙΑΣ»

1997. «Σκοπιά» 15-5-97, σελ. 7: «Από την ίδρυση της Βιβλικής και Φυλλαδικής Εταιρίας Σκοπιά της Πενσυλβανίας το 1884 μέχρι το 1972 ο πρόεδρος της εταιρίας ασκούσε μεγάλη εξουσία, στην οργάνωση του Ιεχωβά, ενώ το Κυβερνών Σώμα συνοδευόταν στενά με το διοικητικό συμβούλιο της εταιρίας. Οι ευλογίες που υπήρξαν στην διάρκεια εκείνων των ετών αποδεικνύουν ότι ο Ιεχωβά δέχτηκε αυτήν την διευθέτηση. Μεταξύ του 1972 και του 1975 το Κυβερνών Σώμα διερύνθηκε φτάνοντας τα 18 μέλη. Τα πράγματα πλησίαζαν περισσότερο στη διεθέτηση του πρώτου αιώνα, όταν χορηγήθηκε μεγαλύτερη εξουσία σε αυτό το διευρυμένο σώμα...».

Όπως διαπιστώνουμε, η εταιρία νοθεύει την ιστορία της, όταν κηρύττει ότι τίς τελευταίες πρόσφατες δεκαετίες αυτός ο δούλος είναι ταυτόσημος με τό Κυβερνών Σώμα

των «μαρτύρων του Ιεχωβά». Αναφέρεται σε πρόσφατες δεκαετίες όταν γνωρίζει πολύ καλά, ότι πριν από 130 περίπου χρόνια, συγκεκριμένα, από τό 1884, είναι ταυτόσημο τό **Κυβερνών Σώμα** με τον δούλο.

Σελ: 22, σε σκουρο πλαίσιο γράφει:

«ΣΥΛΛΑΒΑΤΕ ΤΟ ΣΗΜΕΙΟ;»

«Ο πιστός και φρόνιμος δούλος:

Μια μικρή ομάδα χρισμένων αδελφών οι οποίοι ασχολούνται άμεσα με την προετοιμασία και την διανομή της πνευματικής τροφής στη διάρκεια της παρουσίας του Χριστού. **Σήμερα** αυτοί οι χρισμένοι αδελφοί **απαρτίζουν** το Κυβερνών Σώμα.

Το υπηρετικό προσωπικό του: Όλοι εκείνοι που τρέφονται, είτε ανήκουν στους χρισμένους είτε στα άλλα πρόβατα.

Τον διόρισε υπεύθυνο στο υπηρετικό προσωπικό του.

Το 1919 ο Ιησούς επέλεξε ικανούς χρισμένους αδελφούς, για να αποτελέσουν τον πιστό και φρόνιμο δούλο του.

Θα τον διορίσει υπεύθυνο σε όλα τα υπάρχοντά του.

Όσοι **απαρτίζουν** τον σύνθετο δούλο **θα** αναλάβουν αυτόν τον διορισμό όταν λάβουν την ουράνια ανταμοιβή τους. Μαζί με τους 144.000 θα συμμετάσχουν στην τεράστια εξουσία του Χριστού. Είτε έχουμε την ουράνια ελπίδα είτε την επίγεια ανήκουμε όλοι στο υπηρετικό προσωπικό και χρειαζόμαστε την ίδια επίκαιρη τροφή».

Σελ: 22, «Σ' αυτό τό σκουρο πλαίσιο, με τον τίτλο: «ΣΥΛΛΑΒΑΤΕ ΤΟ ΣΗΜΕΙΟ;» περικλείει ή «Σκοπιά» την περίληψη του κειμένου που ακολουθεί. Τό κείμενο παρουσιάζει με πολλά και διάφορα επαναλαμβανόμενα λόγια, τή νέα «προφητεία», για να καταλήξει και πάλι στην γνωστή κι απόλυτη εξουσία του Κυβερνώντος Σώματος. Με μία **διαφορά**, ότι τό ξεχωρίζει από τους υπόλοιπους χρισμένους, οι οποίοι αποτελούσαν τον πιστό και φρόνιμο δούλο ή πιστό οικονόμο, όπως τον ονομάζει.

Σελ. 22: «Πότε διόρισε ο Ιησούς τον πιστό δούλο υπεύθυνο στο υπηρετικό προσωπικό του;... πρέπει να ανατρέξουμε πίσω στο 1914 -στην έναρξη του θερισμού... εκείνο τον καιρό

πολλές ομάδες ισχυρίζονταν ότι είναι Χριστιανοί.

Σελ. 23: «Από ποια ομάδα θα επέλεγε και θα διόριζε ο Ιησούς τον πιστό δούλο; αυτή η ερώτηση απαντήθηκε, αφού πρώτα ο ίδιος ο Πατέρας του ήρθαν και επιθεώρησαν τον ναό δηλαδή την πνευματική διευθέτηση για λατρεία από το 1914 ως το πρώτο μέρος του 1919 (Μαλ. 3: 1). Επιδοκίμασαν, μια μικρή ομάδα όσιων Σπουδαστών της Γραφής οι οποίοι έδειξαν ότι η καρδιά τους ήταν με τον Ιεχωβά και τον Λόγο του... ανταποκρίθηκαν ταπεινά κατά τη διάρκεια δοκιμασίας και εξαγνισμού (Μαλ. 3: 2-4). Το 1919 ο Ιησούς επέλεξε ανάμεσα τους, ικανούς χρισμένους αδελφούς για να αποτελέσουν τον πιστό και φρόνιμο δούλο, και τους διόρισε υπεύθυνους στο υπηρετικό προσωπικό. Ποιοι αποτελούν το υπηρετικό προσωπικό; Εκείνοι που τρέφονται. Στο τελευταίο αρχικό τμήμα των τελευταίων ημερών το υπηρετικό προσωπικό ήταν όλοι οι χρισμένοι. Αργότερα συμπεριλήφθηκε στο υπηρετικό προσωπικό και το μεγάλο πλήθος, των άλλων προβάτων. Τι θα λεχθεί για τα μέλη του Κυβερνώτος Σώματος που απαρτίζουν σήμερα τον πιστό και φρόνιμο δούλο; Και αυτοί χρειάζεται να τρέφονται πνευματικά... αναγνωρίζουν ταπεινά ότι ως άτομα ανήκουν στο υπηρετικό προσωπικό, όπως όλοι οι άλλοι γνήσιοι ακόλουθοι του Ιησού».

Όταν ο Ιησούς Χριστός επιλέγει τό 1919 τον «πιστό και φρόνιμο δούλο», ο Κάρολος Ρώσσελ ο οποίος πέθανε στις 31 Οκτωβρίου του 1916, είναι εκτός του σώματος του «πιστού και φρόνιμου δούλου», σε αντίθεση με τό κήρυγμα της «Σκοπιᾶς» -όπως διαβάσαμε- που τον ήθελε και πιστό και φρόνιμο δούλο και τον μόνο τροφοδότη της πνευματικής τροφής. Όσο για τό υπηρετικό προσωπικό, τους χρισμένους και τά άλλα πρόβατα, αλλά και τό Κυβερνών Σῶμα, ὅλοι αυτοί είχαν τροφοδότη τους τόν Ρώσσελ.

«Ἐν ἀναμονῇ τῶν νέων ἐπανεξετάσεων...

Σελ. 23: «Η ευθύνη που ανέθεσε ο Ιησούς στον πιστό και φρόνιμο δούλο ήταν βαρυσήμαντη. Στους βιβλικούς χρόνους, ένας τέτοιος έμπιστος δούλος ή αλλιώς οικονόμος, ήταν

διαχειριστής του σπιτικού (Λουκ. 12: 42). Έτσι ο πιστός και φρόνιμος δούλος, έχει επιφορτιστεί με την ευθύνη να διαχειρίζεται το σπιτικό της πίστης... επιβλέπει τους υλικούς πόρους, το έργο κηρύγματος, τα προγράμματα των συνελεύσεων και την παραγωγή Γραφικών εντύπων που προορίζονται για την διακονία του αγρού και για προσωπική και εκκλησιαστική μελέτη. Το υπηρετικό προσωπικό εξαρτάται από όλες τις πνευματικές προμήθειες που διανέμει ο σύνθετος δούλος».

«ΠΟΤΕ ΔΙΟΡΙΖΕΤΑΙ ΥΠΕΥΘΥΝΟΣ ΣΕ ΟΛΑ ΤΑ ΥΠΑΡΧΟΝΤΑ ΤΟΥ ΚΥΡΙΟΥ;»

Σελ. 24: «Πότε αναθέτει ο Ιησούς στο δούλο, τον δεύτερο διορισμό- όλα τα υπάρχοντα; (Ματθ. 24: 46, 47). Παρατηρήστε ότι ο Ιησούς αναθέτει το δεύτερο διορισμό, αφού πρώτα έρθει και βρει εκείνον το δούλο «να ενεργεί έτσι», δηλαδή να διανέμει πιστά την πνευματική τροφή. Αρα θα μεσολαβούσε κάποιο διάστημα ανάμεσα στους δύο διορισμούς. Για να καταλάβουμε πως και πότε διορίζει ο Ιησούς υπεύθυνο σε όλα τα υπάρχοντά του, χρειάζεται να γνωρίζουμε δύο πράγματα, πότε έρχεται και τι περιλαμβάνουν τα υπάρχοντά του. Πότε έρχεται ο Ιησούς;... Ο «ερχομός» ή αλλιώς η έλευση, του Ιησού λαβαίνει χώρα στη διάρκεια της μεγάλης θλίψης».

Έφόσον ή άφιξη του Ιησού κατά την εταιρία προσδιορίζεται τό 1919, τότε, κατά την περίοδο αυτή, διορίζεται ο πιστός και φρόνιμος δούλος από τόν Ιησού Χριστό. Αυτός είναι ο πρώτος διορισμός για την διανομή της πνευματικής τροφής στο υπηρετικό προσωπικό. Ακολουθεί ένα χρονικό διάστημα κατά τό οποίο παρακολουθείται ο άγωγός και κατόπιν αυτού, ο Ιησούς θα αναθέσει στον δούλο τόν πιστό τόν δεύτερο διορισμό, όπου θα έχει εξουσία στά υπάρχοντά του. Τά συμφραζόμενα συνθέτουν ὅλη αυτή την ιστορία.

«Τι περιλαμβάνουν όλα τα υπάρχοντα του Ιησού; Ο Ιησούς δεν πρόσθεσε κάποιον προσδιορισμό στη λέξη «όλα», σαν να ήθελε να περιορίσει τα υπάρχοντά του σε επίγεια πράγματα. Στην πραγματικότητα έχει τεράστια πνευματική εξουσία (Ματθ. 28: 18. Εφεσ. 1: 20-23). Τα υπάρχοντά του, περιλαμβάνουν

ΚΑΤΑΛΥΤΙΚΕΣ ΕΜΠΕΙΡΙΕΣ ΑΠΟ ΤΗ ΜΟΥΣΙΚΗ

τῆς κ. Αἰκατερίνης Βασιλάκη, Μουσικοῦ.

(β' μέρος)

Ὅπως εἶπαμε στό προηγούμενο τεῦχος, οἱ ἐπιδράσεις τῆς ρόκ μουσικῆς τόσο στούς καλλιτέχνες ὅσο καί στούς ἀκροατές, εἶναι καταλυτικές.

Ἐνῶ, γιά παράδειγμα, κεντρικό θέμα ἑνός δίσκου μπορεῖ νά εἶναι οἱ πολιτικοί

ἀγῶνες ἢ οἱ κοινωνικοί, ὁ πόλεμος, οἱ ἐξοπλισμοί, ἡ μόλυνση τοῦ περιβάλλοντος, ἡ κοινωνική ἀνισότητα καί ἀδικία, ἡ ἀνεργία ἢ ἡ μοναξιά, παντοῦ θά καταδοκοῦν ἕνα πλῆθος ἀπαξιῶν καί μηδενισμοῦ, ὅσον ἀφορᾶ στόν ἔρωτα καί στό σέξ, στή βία,

τώρα τῆ Μεσσιανική Βασιλεία [Σελ. 25], ἡ οποία του ἀνήκει ἀπό το 1914 καί τῆν οποία θα μοιραστεί με τους 144.000 χρισμένους ἀκολουθους (Αποκ. 11: 15)».

«Με βάση τα παραπάνω τι μπορούμε να συμπεράνουμε; Ὄταν ο Ἰησοῦς ἐρθεῖ γιά κρίση στήν διάρκεια τῆς μεγάλης θλίψης, θα βρεῖ ὅτι ο πιστός δούλος υπῆρξε ὁσῶς... Τότε θα του δώσει με πολλή χαρά τον δεύτερο διορισμό του-θα τον κάνει υπεύθυνο σε ὅλα τα υπάρχοντά του. Ὅσοι ἀπαρτίζουν τον πιστό δούλο θα ἀναλάβουν τῆν οὐράνια ἀνταμοιβή τους, ὡς συγκυβερνήτες του Χριστοῦ, μήπως ο πιστός δούλος λαμβάνει μεγαλύτερη ἀνταμοιβή στον οὐρανό ἀπό τους ἄλλους χρισμένους; Ὁχι... Στήν **πραγματικότητα** θα συμμετάσχουν ὅλοι οἱ 144.000 στήν τεράστια οὐράνια ἐξουσία».

Ἡ «Σκοπιά» ἀνακοινώνει λοιπόν ὅτι ὅλοι οἱ 144.000 δέν ἀπαρτίζουν τόν πιστό καί φρόνιμο δούλο. Δέν ἐνημερώνει ὅμως τούς ὀπαδούς τῆς, ὅταν πεθάνει ἕνας ἀπό τό **νέο** κυβερνῶν σῶμα τοῦ δούλου ἀπό ποιούς συμπληρώνεται ἡ κενή θέση;

Σελ. 25: «Μέσω του πιστοῦ καί φρόνιμου δούλου, ο Ἰησοῦς ἀκολουθεῖ τῆν τακτική που εἶχε ἐφαρμόσει τον πρώτο αἰώνα, τρέφει τους πολλούς μέσω των χειρῶν των λίγων. Ο Ἰησοῦς διόρισε ἐκεῖνον τον πιστό δούλο γιά να διασφαλίσει ὅτι οἱ γνήσιοι ἀκόλουθοί του -εἴτε ἀνήκουν στους χρισμένους, εἴτε στα

ἀλλά πρόβατα- θα **εφοδιάζονται σταθερά** με **ἐπίκαιρη** πνευματική τροφή, σε ὅλη τῆν διάρκεια των τελευταίων ἡμερῶν. Ἀς εἶμαστε ἀποφασισμένοι να δείχνουμε τῆν ἐκτίμησή μας, υποστηρίζοντας ἔτσι τους χρισμένους ἀδελφούς που ἀπαρτίζουν αὐτόν το πιστό καί φρόνιμο δούλο (Ἐβρ. 13: 7, 17)».

Τελειώνοντας τῆ μελέτη τῆς «**Σκοπιάς**» τῆς **15-7-13**, συμπεραίνουμε ὅτι οἱ ἀλλαγές -ἀναπροσαρμογές, ἐπανεξετάσεις καί τά συμφραζόμενα- τῆς ἐταιρίας εἶναι πολλά· εἰδικά οἱ χρονολογίες τῶν θεμάτων, πού ἀπασχολοῦν τῆν ὀργάνωση, ὅπως ἐπισημάνθηκαν. Πότε ἀρχίζει ἡ **μεγάλη θλίψη**; πότε **ἔρχεται** ὁ Ἰησοῦς Χριστός γιά τῆν **κρίση**; Τά πρόβατα καί τά κατσίκια..., ὁ **καθαρισμός** τοῦ **ναοῦ**, δηλαδή τῆς ἐταιρίας, ὁ **θερισμός** καί τέλος τό καυτό θέμα: ὁ **πιστός καί φρόνιμος δούλος**, ὁ ἀγωγός καί τό **κυβερνῶν τοῦ σῶμα** του.

Ὁ «δούλος» διαιεῖται. Δέν ἀποτελοῦν ὅλοι οἱ 144.000 χρισμένοι τόν «πιστό καί φρόνιμο δούλο», ἀλλά ἕνα μέρος αὐτῶν. Ὅμως σέ ὅλους τούς χρισμένους ὑπόσχεται ἡ «Σκοπιά» τῆν οὐράνια ἐξουσία. Παλαιότερα κῆρυττε ἀλλά γιά **ὅλους** τους χρισμένους.

Εἶναι ἀπορίας ἄξιο, πῶς εἶναι δυνατό νά γίνουν κοινωνοί θείας φύσεως καί ζωοδότες, δηλαδή θεοί, ὅταν δέν ἔχουν τό προνόμιο οὔτε νά μεταδίδουν πνευματική τροφή ὅσο ζοῦν ἐδῶ στή γῆ;

στό όραμα τῶν ναρκωτικῶν, στή δαιμονο-
λατρία, στή μοιχεία, στό φόνο, στήν αυτο-
κτονία, στό άνιέρο καί βλάσφημο στοιχείο,
στά ύπονοούμενα παντός εΐδους, κ.λπ.
Τίποτα τό καλό δέν ύπάρχει στή μουσική
αυτή, πού νά μή συνοδεύεται από μηδενι-
σμό καί διαφθορά.

Άναφερόμενοι στά κύρια εΐδη τῆς ρόκ,
αυτά διαιροῦνται ως ἑξῆς:

1) soft rock (μαλακή ρόκ). Ἔγινε διάσημη
μέ τόν Elvis Presley γιά τή λαγνεία της.

2) hard rock (σκληρή ρόκ), μέ πρωτα-
γωνιστές τά συγκροτήματα τῶν Beatles,
Rolling Stones, Who. Ἡ ἔνταση τοῦ ἤχου
καί ὁ ρυθμός ξεπερνοῦν τά όρια τοῦ φυ-
σιολογικοῦ ἐνῶ τό ρεπερτόριο τοῦ εΐδους
άντλεΐται ἀπό τελετουργίες συνουσίας,
μαγείας, ἑξορκισμῶν καί σατανισμοῦ τῶν
Άφρικανικῶν φυλῶν, πού σκοπό ἔχουν τό
ἀδιάκοπο σφυροκόπημα καί τή διέγερση
τοῦ νευρικοῦ, σωματικοῦ καί συγκινησια-
κοῦ συστήματος τῶν ἀκροατῶν, παραλύ-
οντας κάθε διανοητική διεργασία μέ τήν
ἑξαρση καί ἀποχαλίνωση τοῦ σεξουαλικοῦ
ἐνστίκτου. Ἄλλωστε, ὁ ἴδιος ὁ John Lennon
τῶν Beatles, τοῦ ὁποίου, ἄς σημειωθεῖ, ὅτι
τό ἀντιχριστιανικό τραγούδι «Imagine» δι-
δάσκει στούς μαθητάς μουσικῆς στό Ἑλλη-
νικά σχολεῖα, ὅπως καί τό ἀντιπαιδαγωγι-
κό «The Wall» τῶν Pink Floyd, εἶχε παρα-
δεχτεῖ κάποτε: «Τό καλύτερο ρόκ ἐν ρόουλ
εἶναι πρωτόγονο. Ὁ ἤχος του ἦρθε ἀπό τή
ζούγκλα»¹. Ἄλλοῦ ὁ Lennon λέει σχετικά
μέ τή διαμόρφωση τοῦ ρόκ: «Πρῖν ἀπό τόν
Elvis (Presley) δέν ὑπῆρχε τίποτα. (Μέ τόν
Elvis) ὑπῆρχε ἡ ἀμεσότητα τῆς μουσικῆς
τῶν μαύρων, ἡ προβολή τῆς σεξουαλικότη-
τας, πού ἀποτελοῦσαν κύριο μήνυμα τῶν
Άφρικανικῶν ρυθμῶν, ἡ χρησιμοποίηση
τῶν δυναμικῶν φωνητικῶν καί τοῦ ἐκρη-
κτικοῦ ρυθμοῦ»².

3) Acid rock (δηλητηριῶδες ρόκ), ἡ ὁποία
ὑμνεῖ τή χρήση ναρκωτικῶν σάν τρόπο

ζωῆς καί κοινωνικοπολιτικῆς ἐπανάστα-
σης, καθώς καί τό φρικιαστικά ἀπωθητικό
ντύσιμο, τό ξεδιάντροπο λεξιλόγιο καί τήν
αὐτοκαταστροφή ως ιδεῶδες. 4) Satan rock
(σατανική ρόκ), ἡ ὁποία βασίζεται: α) στήν
εὐρύτατη χρήση τεχνικῶν ἐγγραφῆς ὑπο-
συνείδητων μηνυμάτων, β) τήν ἀφοσίωση
τῶν «καλλιτεχνῶν» στή λατρεία τοῦ σα-
τανᾶ, καί γ) στούς ἀποκρυσφιστές - χρημα-
τοδότες, πού σκοπό ἔχουν τήν παγκόσμια
κυριαρχία μέσω τῆς εὐκόλης ἐπιβολῆς τους
σέ μεθοδευμένα, μαζικά ἑξαθλιωμένους
νέους³.

5) Punk rock (σάπια ρόκ). Ἐμφανίζεται
στή δεκαετία τοῦ '80. Οἱ νέοι ὀπαδοί της
(fans) ὀδηγοῦνται μαζικά στήν αυτοκτονία,
τήν ὀμαδική βία, τό φόνο καί τήν ὑποταγή
στό σατανισμό ἀπό τά συγκροτήματα Kiss,
Sex Pistols, Eddy the Hot, the Clash, κ.ἄ.⁴

Μερικές κύριες ὑποκατηγορίες εἶναι οἱ
ἑξῆς: 1) disco, ἓνα φτηνό κατασκευάσμα
πρόκλησης τῶν αισθήσεων. 2) New wave
(νέο κύμα), τό ὁποῖο συγχωνεύει ὅλα τά
ἄλλα εΐδη, πού ἀναφέρθηκαν. 3) Reggae,
ἓνα εἶδος ἀπό τήν Καραϊβική πού θυμί-
ζει χτύπημα ντενεκέδων. 4) Rap, σέ στυλ
ἀγρίων τῆς ζούγκλας. 5) Heavy metal, μέ
βαθιά εἰσχώρηση στή μαγεία καί τό σατα-
νισμό, τά ὁποία προβάλλει μέ τή βοήθεια
τρομερῶν ἐνισχυτῶν καί ἓναν καταϊγισμό
θορύβου. 6) Psychedelic rock (ψυχεδελική
ρόκ), ἡ ὁποία βγαίνει ἀπό τήν ψυχή τῶν
τραγουδιστῶν, ἑξ' οὗ καί ὁ τίτλος, μετά ἀπό
γερές δόσεις L.S.D, τό ὁποῖο κατά τήν ἱατρι-
κή ἐπιστήμη μόνο μέ λήψη 20 μικρογραμ-
μαρίων προκαλεῖ ἐκδηλώσεις πολλαπλῆς

3. Π.χ. στό ἄλμπουμ τῶν Styx, «Heavy Metal Poison-
ing», σέ κάποιο σημεῖο ἀκούγεται χωρίς ὑπόκρουση:
«Annuit coeptis novus ordo seculorum» («νά πού ἀρχίζει
ἡ νέα κοσμική ἑξουσία»). Αὐτή ἡ φράση ἀποτελεῖ
ἔμβλημα τῶν Illuminati (Φωτισμένων) τῆς Θεοσοφίας,
οἱ ὁποῖοι εἶναι ἀποκρυσφιστικό τάγμα καί ἀποτελοῦν
παράρτημα τῆς Μεγάλης Πυραμίδας τῆς Ἀνατολῆς καί
τῶν Τεκτόνων.

4. Δέν εἶναι καθόλου τυχαῖο, ὅτι τό σύμβολο τῆς ρόκ
εἶναι μία νεκροκεφαλή πού φοράει ἀκουστικά στό κέντρο
ένός δίσκου, ὑπονοώντας ὅτι ἡ ἀκρόαση αὐτῆς τῆς μου-
σικῆς σκοτώνει.

1. Περιοδικό «Rolling Stone», 7/1/1971, σελ. 4.

2. Πήτ Κωνσταντέα, «Ἱστορία τῆς ρόκ», ἐκδόσεις «Νε-
φέλη», 1980.

σχιζοφρένειας, όπως ακριβώς συμβαίνει και στις αυτόματες ψυχωτικές παρανοϊκές ασθένειες. 7) Thrash metal (σκουπιδοειδής μέταλ), όπου ή έλλειψη μελωδίας είναι όλοκληρωτική⁵, ενώ τά ντεσιμπέλ ξεπερνούν τό όριο του πόνου.

Ο τραγουδιστής Little Richard, από τούς πρωτεργάτες του είδους, και μετανοιωμένος Χριστιανός έπειτα, έχει δηλώσει: «Έγκατέλειψα τό ρόκ, γιατί αυτή ή μουσική μέ στέλνει στην κόλαση. Οί τραγουδιστές του είναι ιερείς του διαβόλου και τά ναρκωτικά ή αιτία της όμοφυλοφιλίας».

Σύμφωνα μέ πρώην έλληνα ρόκερ, «ή μουσική είναι ή έκφραση κάθε άρρωστου μυαλού, πού θέλει νά εκφράσει ό,τι μήνυμα θέλει». Αλλού ό ίδιος αναφέρει: «Τίποτε δέν μένει άγνό όταν μολύνεται από τό ανθρώπινο μυαλό. Όπου και νά κοιτάξεις, πολιτικές απόψεις θά δεις... Τό Black metal είναι αντιχριστιανικό και παγανιστικό όσον άφορά στή μουσική και αναζητά την κατάργηση του Χριστιανικού συστήματος και την δημιουργία ενός καινούργιου... Όποιοσδήποτε μπορεί νά λέει τή μουσική του όπως θέλει. Μόνο οί Έλληνες πιστεύουν αυτές τις ήλίθιες ταμπέλες, κανένας άλλος. Ποτέ δέν ήμασταν πολιτική μπάντα. Πάντα μάς γοήτευαν τό αντιχριστιανικό πνεύμα και ή αρχαιότητα...»⁶.

Οί πηγές αναφέρουν τή στενή σχέση της ρόκ σκηνης μέ τό βουντού και τό σαμανισμό. Ο Robert Palmer, αυθεντία σε θέματα ρόκ μουσικής, γράφει: «Τά Bata drums (είδος κρουστών, τά όποια χρησιμο-

ποιούνται σε τελετουργίες βουντού), είναι ιερά για τό λαό Yoruba της Νιγηρίας και της Κούβας: οί μουσικές διαδρομές τους..., προσφέρουν ένα πλαίσιο για τούς έσωτερικούς (βασικούς) ρυθμούς της ρόκ.

«Η ιδέα ότι όρισμένοι τύποι ρυθμών, ή ή άλληλουχία ρυθμών χρησιμεύουν σαν κανάλια πνευματικής ενέργειας, συνδέοντας την ανθρώπινη άτομική συνείδηση μέ τούς θεούς, είναι βασική στις παραδοσιακές Αφρικανικές θρησκείες και στις θρησκείες πού προέρχονται από την Αφρική και πού είναι διάσπαρτες στην Αμερική. Είτε μιλάμε από ιστορικής πλευράς είτε από μουσικολογικής, όσα άποτελούν τό ρόκ, μπορούν νά αναζητηθούν τελικά πίσω στην Αφρικάνικη μουσική μέ πρωτόγονη πνευματική ή τελετουργική φύση. Από μία άποψη, τό ρόκ έν ρόουλ είναι ένα είδος βουντού»⁷.

Πρόδρομος των ρυθμών της ρόκ είναι τό ιερό ντράμ του σαμανισμού, κοινή πανάρχαια πρακτική μαγικού - θρησκευτικού χαρακτήρα μέ ίχνη σε όλο τόν πλανήτη. Ο σαμάνος (ιερέας) κάνει έξωσωματικά ταξίδια σε «παράδεισο» και «κόλαση», πέφτοντας σε ύπνωση και σε έκστατικές καταστάσεις μέ τή χρήση του ιεροϋ ντράμ κυρίως⁸. Ο έπαναλαμβανόμενος ήχος των κρουστών, παρών σε όλες τις προαναφερθείσες τελετές, συμβάλλει στην άλλαγή του επιπέδου συνείδησης των άκροατών επιφέροντας ένα είδος ύπνωσης, καθιστώντας τούς ύπνωτισμένους ευάλωτους στην έπιρροή των πνευμάτων. Αυτό συμβαίνει, διότι έρευνες απέδειξαν ότι ό έγκέφαλος, ανάλογα μέ την κατάσταση λειτουργίας του, εκπέμπει 4 είδη ρυθμών, διαφορετικών συχνοτήτων: α) Beta (14-30 Hz): κατάσταση συνείδησης σε έγρήγορη, β) Alpha (9-13 Hz): χαλάρωση,

5. «Η μελωδία είναι τό πιο σπουδαίο στοιχείο ανάμεσα στα συστατικά στοιχεία μιās μουσικής σύνθεσης, (τά άλλα είναι ή άρμονία, ό ρυθμός και ή ένορχήστρωση) και είναι τό μόνο κοινό στοιχείο στή μουσική όλων των εποχών κι όλων των λαών. Γι' αυτό άποτελεί τή λυδία λίθο της καλλιτεχνικής ιδιότητας. Ωστόσο, σε μερικούς πολιτισμούς, όπως της Αφρικής, ό ρυθμός πάντα προηγήθηκε της μελωδικής έκφρασης και χρησίμευσε σαν τρόπος επικοινωνίας ή για νά δώσει τό βηματισμό για μηχανικές μορφές σημαντικής δραστηριότητας, είτε στή δουλειά, είτε σε τελετουργικούς χορούς, είτε και στα δύο». Harvard Dictionary of Music, 1974, 8η έκδοση, The Beiknap Press of Harvard University Press, Cambridge, Massachusetts.

6. rockap. gr.

7. Robert Palmer, ό.κ.π.

8. α) Encyclopedia Britannica, Prehistoric Religion, β) Shorter Oxford English Dictionary, γ) Karina Solovyova, «Shamanism...», Russian Museum of Ethnography, δ) M. Berman, «The Nature of Shamanism...», 2007-Cambridge Scholars Publishing, ε) J. A. Grim, «The Shaman...» (Paperback).

ἀπουσία σκέψεων, γ) Theta (4- 8 Hz): βαθιά χαλάρωση, διαλογισμός, δ) Delta(1-3 Hz): βαθύς ύπνος χωρίς όνειρα, ύπνοβασία.

Έρευνες απέδειξαν ότι μερικές μουσικές με κύριο χαρακτηριστικό τή χαμηλή συχνότητα καί τήν επανάληψη, αλλάζουν τήν κατάσταση έγρήγορσης του έγκεφάλου από τήν Beta λειτουργία (έγρήγορση) στή Theta λειτουργία όπου υπάρχει μείωση ικανότητας αντίδρασης. Στο στάδιο αυτό επικρατεί αποπροσανατολισμός καί σύγχυση.

Η trance music, φτιαγμένη ήλεκτρονικά, έχει σκοπό τή μεταβολή επίπεδου συνείδησης τών ακροατών. Στήν ήλεκτρονική έγκυκλοπαίδεια αναφέρεται: «Σέ κάθε περίπτωση, τό όνομα (trance music) είναι... συνδεδεμένο μέ τήν ικανότητα τής μουσικής νά προκαλεί μία αλλαγή στό επίπεδο συνείδησης γνωστό μέ τόν όρο έκσταση. Αυτή ή ενέργεια όρισμένων έκστατικών μουσικών, έχει συνδεθεί μέ τήν έκστατική μουσική πού δημιουργούσαν οί παλιοί σαμάνοι παίζοντας παρατεταμένα κρουστά».

Είναι αξιοσημείωτο ότι ό σαμανισμός αναβιώνει σήμερα. Πραγματοποιούνται σεμινάρια, μαθήματα για όσους ενδιαφέρονται νά βελτιώσουν τήν έπιχείρησή τους, τίς σχέσεις τους μέ τούς άλλους, κ.λπ.⁹

Καλό θά ήταν έδω νά αναφέρουμε καί τή γνώμη τών ειδικών σχετικά μέ τή τζάζ, πρόδρομο τής ρόκ μουσικής: «Η ψυχολογική ρίζα τής τζάζ ταιριάζει μέ τήν ψυχολογία του έφηβου, δεδομένου ότι περικλείει αντιφατικά στοιχεία υγείας πνευματικής καί τάσεων απόκλισης καί διαφθοράς, πού ταιριάζουν μέ τήν ιδιοσυγκρασία τών νέων παιδιών. Αυτή ή αμφίδρομη, λοιπόν, ψυχολογία μπορεί [κατά τούς ψυχιάτρους] νά αποτελέσει παγίδα για τόν έφηβο... γιατί δέν παύει νά είναι μουσική τών οίκων άνοχής καί τών χαμαιτυπείων»¹⁰.

9. α) Wier Dennis R., «Trance: from magic to technology». Ann Arbor, Michigan: Ttrans Media, 1996, β) Ross Heaven, «Drums into boardroom: an alternative perspective», Stress News, January 2001, Vol. 13, No. 1.

10. Μ. Στέρνς, «Τζάζ», εκδόσεις «ΕΛΙΑ», 1981.

Βαρουσήμαντη είναι καί ή δήλωση του Δρ. Ρόναλτ Σπρένγκερ, υγειονομικού έπιθεωρητή Άγγλικών σχολείων: «Σήμερα ή αυξανόμενη σεξουαλική δραστηριότητα άνάμεσα στους νεαρούς μαθητές καί τίς μαθήτριες όφείλεται κυρίως στή μουσική, πού είναι έρωτογενής. Η ύστερία πού καταλαμβάνει τούς νεαρούς ακροατές, οδηγεί στήν άπώλεια τής λογικής καί τήν έλλειψη ήθικής κρίσης».

Μερικές δηλώσεις καί στίχοι τραγουδιών είναι ιδιαίτερα αποκαλυπτικά σχετικά μέ τά προηγούμενα...

«Ένδιαφέρομαι για κάθε τί πού έχει σχέση μέ τήν επανάσταση, τήν άνταρσία, τό χάος... Για κάθε δραστηριότητα πού δέν έχει νόημα... Μας άρέσει έδω... είναι κόλαση... είναι πιο πραγματικό άπ' τό ταξίδι πού σās βλέπω νά τραβάτε»¹¹. «Η ρόκ είναι σέξ καί πρέπει νά χτυπήσουμε τούς νέους στά μούτρα μ' αυτήν»¹². «Τό ρόκ έν ρόουλ δέν είναι έκκλησία. Είναι μία βρώμικη δουλειά. Πρέπει νά είσαι κι έσύ βρώμικος. Άν είσαι καλούλης, καλούλης δέν μπορείς νά τό τραγουδήσεις, ούτε νά τό παίξεις»¹³. «Δελεύω τό ακροατήριό μου. Αυτό πού κάνω μοιάζει πολύ μέ τό χορό μιās γυναίκας πού κάνει στριπτήζ»¹⁴. «Ο Χριστιανισμός θά χαθεί... Έχω δικίο καί θά δικαιωθώ... Δέν ξέρω ποιός θά χαθεί πρώτα, τό ρόκ έν ρόουλ ή ό Χριστιανισμός»¹⁵. Σέ δήλωσή του ό πρώην ίμπρεσάριος τών Beatles, Derek Taylor ανέφερε γι' αυτούς, πώς: «Είναι έντελώς άντίχριστοι... Έγώ είμαι άντίχριστος, αλλά εκείνοι είναι τόσο άντίχριστοι πού μέ σοκάρουν»¹⁶.

11. Jim Morrison, «The Doors».

12. Richard Oldhan.

13. Lita Rosanna Ford.

14. Mick Jagger, «The Rolling Stones». (Ο Jagger είχε μνηθεί στό σατανισμό από δυό μάγισσες-τραγουδίστριες, τίς Μ. Faithful καί Α. Palaemberg).

15. John Lennon, «The Beatles». Από τό «White Album», γνωστό καί ως «Devil's White Album».

16. Περιοδικό Time, «Rock'n Roll: According to John», 12/8/66. Άλλωστε, τό συγκρότημα αυτό υπήρξαν όπαδοί του Έπερβατικού Διαλογισμού του Μαχαρίσι Μαχές Γιόγκι.

«Τό ρόκ έν ρόουλ ήταν άνέκαθεν ή μουσική του διαβόλου. Πιστεύω ότι τό ρόκ έν ρόουλ είναι επικίνδυνο... Αισθάνομαι ότι είμαστε άπλώς άγγελιοφόροι ενός πράγματος πιό σκοτεινού από τους έαυτούς μας»¹⁷. «Η κόλαση είναι ό πιό ώραιος, μάγκικος, προβληματισμένος τρόπος για νά περάσεις καλά»¹⁸. «Έλατε μαζί μου στην έρευνα της δύναμης... θά ένωθούμε όλοι σ' έναν... Έλα στό Σάββατο, ό Σατανάς είναι έδω!»¹⁹. «Τό κύριο συστατικό του ρόκ είναι τό σέξ»²⁰. «Τό μυστικό είναι νά διεγείρεις τίς γυναίκες. Τά κορίτσια περιμένουν... νά τίς ανάψω. Τό σέξ είναι ή μεγαλύτερη δύναμη στόν κόσμο»²¹.

Τό συγκρότημα «Radio Werewolf», τό όνομα του όποιου προέρχεται από τά σώματα των λυκανθρώπων του ύπουργού προπαγάνδας του Χίτλερ, Γιόζεφ Γκαϊμπελς, τά όποια άποτελούνταν από μυστικούς πράκτορες στά τέλη του Β' Παγκοσμίου Πολέμου, διακηρύσσει ότι είναι «ή σύγχρονη μετενάρκωση της δαιμονικής εκδήλωσης», ένω χρησιμοποιούν άπευθείας αναφορές από τον Χίτλερ και έχουν κάνει όχημα τή μουσική τους ώστε αυτή, «νά έμφυτεύσει τή λάμψη της ύπερφάνειας και της άνεξαρτησίας του θηρίου, πού κυνηγάει τή λεία του στά μάτια της άδυσώπητης νεότητας».

Τή δεκαετία του 1990 ή Werewolf Order, ή όποια άρχισε δράση τό 1984 μαζί μέ τό συγκρότημα «Radio Werewolf», άυτοπροσδιορίζεται σαν «ή έμπροσθοφυλακή της δαιμονικής επανάστασης» και άσκει έκστρατεία προσηλυτισμού, μέ στόχο «τήν κατάργηση της Ιουδαιοχριστιανικής τυραννίας... και τήν δημιουργία μίας νέας σατανιστικής παγκόσμιας τάξης». Η όμάδα αναγνωρίζει τον άποθανόντα Lavey, ως προφήτη του άνωτέρω σχεδίου.

Δυστυχώς, όσον άφορά στη ρόκ, δέν είναι μόνον ό Lavey... Οί λοιποί έμπνευστές

είναι στό ίδιο μήκος κύματος... και είναι οί ακόλουθοι:

1) A. Crowley, μάγος, δαιμονολόγος και έφευρέτης της αντίστροφης μουσικής γλώσσας (μέσω ήχογραφήσεων). Η ζωή του υπήρξε μία φρικτή σειρά διαστροφών και ύποβάθμισης της ανθρώπινης φύσης. Είναι ό έμπνευστής του δόγματος των άπανταχού σατανιστών, «κάνε ό,τι θέλεις. Αυτός είναι όλος ό Νόμος»²².

2) K. Anger, έμπνευστής της μουσικο-δαιμονολογίας, όπαδός κι αυτός του προηγούμενου, σκηνοθέτης της ταινίας «Lucifer rising» («ό Έωσφόρος ανατέλλει») και μνητής των Stones στό σατανισμό, όπως είδαμε παραπάνω.

3) A. Z. Lavey, ό πρώτος «ιερέας» του σατανά έλεύθερα στό Σάν Φρανσίσκο της Καλιφόρνιας, τό 1969, συγγραφέας της σατανικής βίβλου, πού όρίζει τό σατανιστικό τελετουργικό.

Μέ τή βοήθειά του γυρίστηκε ή ταινία, «τό μωρό της Ρόζμαρι» του Ρ. Πολάνσκι μέ θέμα τή γέννηση του άντιχρίστου, ένω κατ' άπαίτησή του ό M. Jagger έγραψε τό τραγούδι «To their Satanic Majesties» και οί Eagles συνέθεσαν τό «Hotel California», γραμμένο όλο σέ αντίστροφη γλώσσα, τό όποιο ύμνει τήν ίδρυση της εκκλησίας του Lavey, τήν όποια ύπονοεί τό τραγούδι αυτό τοπολογικά. Τό μήνυμά του αναφέρεται, σέ άντιστροφή, στό τελετουργικό της θυσίας σέ μαύρη λειτουργία, ή όποια άποτελεϊ όργιώδη παρωδία της λατρείας των Παπικών. Τό θέμα έχει ως έξής: ένας νέος ταξιδιώτης, πού σταματάει νύχτα στό έν λόγω ξενοδοχείο, τό όποιο βρίσκεται στόν άυτοκινητόδρομο πού διασχίζει τήν έρημο, προσκαλείται από μία μάγισσα νά μπει σ' αυτό τό «ιερό», όπου του προσφέρουν άνεση, ευχαρίστηση, ύγεια και... σωτηρία μέ τήν προϋπόθεση νά συμμετάσχει στην τελετή στό σατανά, πού περιλαμβάνει και

17. David Bowie.

18. Joni Mitchell, «Blue».

19. Black Widow, «Come to the Sabbath».

20. Debbie Harry, «The Blondie».

21. Tom Jones.

22. Στο άλμπουμ «Sergeant Pepper», των Beatles, άνάμεσα σέ άλλα ινδάματα τους -άποκρυφιστές και μή-, εκθειάζεται και ό Crowley.

τή θυσία ενός μικροῦ ἀγοριοῦ, ἀφοῦ πρῶτα τό ναρκώσουν μέ κοκαΐνη. Τό τίμημα; Ἡ ψυχὴ τοῦ ταξιδιώτη.

4) C. Castaneda, πρῶην ὑπάλληλος, ἀποκρυφολόγος καὶ ναρκομανῆς. Μέ προτροπὴ του ἰδρύθηκε τό συγκρότημα «Cosmos», τοῦ ὁποίου τό ὄνομα παραπέμπει σέ φυλὴ ἐρυθρόδερμων τῆς Ἀμερικῆς πού ἔκαναν χρῆση τῆς ναρκωτικῆς οὐσίας *peyote*, γιὰ λατρευτικούς λόγους καὶ στήν ὁποία εἶχε μνηθεῖ καὶ ὁ C.²³

Μία ἄλλη ἐνδιαφέρουσα περίπτωση εἶναι αὐτὴ τοῦ J. Page, ἀρχηγοῦ τῶν Led Zeppelin, ὁ ὁποῖος ἔχει προωθήσει ἓνα φρικτὸ ρεπερτόριο σατανιστικῶν τραγουδιῶν. Ἀπὸ τὰ χειρότερα εἶναι τό «Stairway to Heaven», τό ὁποῖο εἶναι ὅλο γραμμένο σέ μαγικὴ συμβολικὴ γλῶσσα. Ὁ Page πέρασε τὴ ζωὴ του μέσα στὰ παραισθησιογόνα, γιὰ νὰ φτάσει στό «ἀκατονόμαστο» καὶ τό «ἀκαταλόγιστο» καὶ τὴν ὁμοφυλοφιλία, ἐνῶ ὡς λάτρης τοῦ Crowley, μεταμόρφωσε τό σπῆτι του σέ ναό δαιμονολατρίας, ἔχοντας στήν κατοχὴ του, στήν Ἀγγλία, τό ἀποκρυφιστικὸ βιβλιοπωλεῖο Equinox, ἀπὸ τὰ μεγαλύτερα τοῦ εἴδους. Τώρα, εἶναι ἄραγε τυχαῖο, ὅτι τό ὄνομα τοῦ ἐν λόγω βιβλιοπωλείου ἔδωσε τὸν τίτλο σέ ἔργο γνωστοῦ συνθέτη τῆς Νέας Ἐποχῆς, σέ ἠλεκτρονικὴ μορφή;

Πολλοὶ ἰσχυρίζονται, ὅτι ὅλα αὐτὰ εἶναι ἓνα παιχνίδι κι ὅτι ὑπάρχουν ἐξαιρέσεις. Ὁ μακαριστὸς π. Ἀντώνιος Ἀλεβιζόπουλος, ἔλεγε πῶς: «δὲν παίζουν μέ τό διάβολο». Ὅσο γιὰ τίς «ἐξαιρέσεις», αὐτές μᾶλλον ἐπιβεβαιώνουν τὸν κανόνα.

Καλό θὰ ἦταν νὰ γνωρίζουν οἱ ἀνυποψίαστοι, ὅτι ἡ ρόκ δημιουργεῖ ἐθισμό ὅπως ἀκριβῶς συμβαίνει μέ τίς ναρκωτικὲς οὐσίες. Δὲν θὰ ἦταν ὑπερβολικὸ νὰ ποῦμε, ὅτι ἡ ρόκ εἶναι ἓνα ἰσχυρὸ ψυχοναρκωτικὸ, τό ὁποῖο μπορεῖ νὰ ὀδηγήσει στὰ σκληρὰ ναρκωτικά²⁴.

23. Ὁ J. Morisson εἶχε ἐπηρεαστεῖ ἀπὸ τίς διδασκαλίες τοῦ C. μετὰ ἀπὸ ἀνάγνωση κειμένων του. Κατὰ προτροπὴ του ἰδρύθηκε τό μουσικὸ συγκρότημα «Cosmos» τό ὁποῖο ἀκολουθεῖ τίς πρακτικὲς καὶ τὰ ἀποκρυφιστικὰ πρότυπα τοῦ C. Περιοδικό Time, 15/8/1975.

24. Βλ. καί: «How to conquer the Addiction of Rock

Κατὰ τὸν καθηγητὴ Robert Pattison²⁵: «...Τό ρόκ εἶναι ἐλκυστικὸ ἐπειδὴ εἶναι χυδαῖο... Τό ρόκ εἶναι τό κυριότερο συστατικὸ τῆς χυδαιότητος. Εἶναι «βρώμικο», βαρὺ καὶ κακόγουστο». Μία Βρετανίδα μάγισσα, μέλος τῆς Wicca²⁶, σέ συνέντευξή της στήν ἐκπομπὴ Taboo τῆς National Geographic, τό 2002, εἶπε χαρακτηριστικά: «Ἐνῶ στίς ἄλλες θρησκείες ἐκεῖνο πού ἔχει σημασία εἶναι ἡ πίστη μέσα σου, στή μαγεία αὐτό πού μετράει εἶναι τό τελετουργικὸ, ἐκεῖνο πού πράττεις». Δὲν ἔχει λοιπὸν σημασία νὰ πιστεύεις ἢ ὄχι στή μαγεία... Τό ὅτι συμμετέχει κανεὶς σέ μία τελετουργία ἢ μιμεῖται τίς μαγικὲς πρακτικὲς, εἶναι ἀρκετὸ γιὰ ν' ἀνοίξει τὴν πόρτα στόν κόσμον τῶν πονηρῶν πνευμάτων. Εἶναι ἐπικίνδυνον τό παιχνίδι μέ τό διάβολο!

Κλείνοντας, θὰ θέλαμε νὰ τονίσουμε, ὅτι ἡ μουσικὴ τόσο στήν καθ' ἡμᾶς Ἀνατολή ὅσο καὶ στήν Εὐρωπαϊκὴ Δύση, μέ βάση τοὺς ἀρχαίους Ἑλληνικοὺς μουσικοὺς τρόπους, ἀναπτύχθηκε ἀπὸ μεγάλους Ἐκκλησιαστικούς Πατέρες, ὅπως εἶναι οἱ: Μέγας Ἀθανάσιος, τρεῖς Ἱεράρχες, Ἅγιος Ἀμβρόσιος Μεδιολάνων, Γρηγόριος ὁ Μέγας, Πάπας Ρώμης κ.ἄ. Ἡ ἀνάπτυξη τῆς πολυφωνίας στή Δύση, ἀπὸ τὸν 9^ο αἰῶνα, ἔδωσε νέα ὄθηση μέ τὴ μορφή τῆς συμφωνικῆς μουσικῆς²⁷. Εἶναι λάθος αὐτό τό ὁποῖο μέχρι σήμερα ἰσχυρίζονται κάποιοι, ὅτι δηλαδὴ τό ρόκ κατάγεται ἀπὸ τὴ Μεγάλῃ Εὐρωπαϊκῇ Μουσικῇ Παράδοσιν, καθόσον αὐτό δὲν ἔχει οὔτε τίς ἴδιες καταβολές μέ αὐτὴν, οὔτε τοὺς ἴδιους στόχους. Ὅτιδὴποτε μᾶς ἀπομακρύνει ἀπὸ τὴν κοινωνία μέ τὸν Θεὸ καὶ τὰ ὑγιῆ πρότυπα ζωῆς ἀποτελεῖ σημάδι κινδύνου, μέ ἀποτέλεσμα τὴν καταρράκωση τῆς ἀνθρώπινης προσωπικότητος καὶ

Music», Institute in Basic Life Principles (1993).

25. «The triumph of Vulgarity: Rock Music in the Mirror of Romanticism», Oxford University Press, 1987.

26. Τὰ ἀρχικὰ σημαίνουν «Witches International Crafts and Conjuraton Arts», δηλαδὴ «Διεθνῆς Ἐνωσὴ Μάγων καὶ Ἐξορκιστῶν».

27. Τόσο τό ἀσματικὸ μέλος (κοσμικὴ μουσικὴ), ὅσο καὶ στό λειτουργικὸ μέλος (ἐκκλησιαστικὴ μουσικὴ).

ΕΙΔΗΣΕΙΣ - ΣΧΟΛΙΑ

**«ΛΑΤΡΕΙΕΣ» (cults) ΑΝΑΜΕΣΑ ΜΑΣ
Η ΚΡΥΦΗ ΑΠΕΙΛΗ ΤΗΣ
ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗΣ ΜΑΣ ΖΩΗΣ**

Έχουμε συχνά αναφερθεί στις μεθοδεύσεις των «λατρειών» (cults) για την ένσωμάτωση όπαδων στις τάξεις τους. Η άσκηση σκληρής εργασίας, ή στέρηση του ύπνου, ή περιορισμένη ή ειδική διατροφή, ή απομόνωση από τό παλαιό περιβάλλον και ή μονοπώληση τής πληροφόρησης είναι λίγα από τά εργαλεία πού οί ομάδες αυτές χρησιμοποιούν, ώστε συχνά νά παραλληλίζονται οί μέθοδοι αυτές μέ τίς μεθόδους πλύσης έγκεφάλου πού ασκούνται σέ αϊχμαλώτους πολέμου.

Στά πλαίσια αυτής τής ενημέρωσης αξίζει νά αναφερθούμε στό αξιόλογο βιβλίο «Λατρείες ανάμεσά μας» (Cults in Our Midst)¹ των Μάργκαρετ Σίγκερ (Margaret Singer, 1921–2003) και Γιάνια Λάλικ (Janja Lalich, 1945-), εκ των οποίων ή πρώτη κατείχε διδακτορικό στήν Ψυχολογία, ενώ ή δεύτερη στήν Φιλοσοφία.

Στό συγκεκριμένο βιβλίο, οί συγγραφείς περιγράφουν έξι καταστάσεις, οί όποιες όπως υποστηρίζουν θά μπορούσαν νά κάνουν έφικτή τήν χειραγώγηση τής σκέψης. Όπως αναφέρουν, οί καταστάσεις αυτές δέν περιλαμβάνουν καμία ανάγκη για ψυ-

1. http://en.wikipedia.org/wiki/Cults_in_Our_Midst

τήν χειραγώγησή της από άδιστακτους χώρους. Συνεπώς, ας προσέχουμε τήν ποιότητα τής μουσικής πού ακοῦμε κι ας είμαστε σέ έγρηγορη!

Σημείωση τής Σύνταξης

- Τά ένυπόγραφα άρθρα εκφράζουν τίς απόψεις των συγγραφέων τους.
- Οί αναδημοσιεύσεις σχολίων ή πληροφοριών από ξένα ή έλληνικά περιοδικά και άλλα έντυπα, δημοσιεύονται μέ κάθε επιφύλαξη, άφορούν σέ απόψεις και δέν στοχεύουν στήν προσβολή ή στήν απομείωση τής τιμής και τής ύποληψευς των προσώπων, στά όποια αναφέρονται και τά όποια σεβόμεθα δεόντως.
- Τήν ευθύνη για τίς εκφραζόμενες απόψεις στις δημοσιευόμενες επιστολές φέρουν αποκλειστικά οί επιστολογράφοι και όχι ή Συντακτική Έπιτροπή.
- Έπιτρέπεται ή αναδημοσίευση, κατόπιν άδείας από τήν Διεύθυνση του περιοδικού.

ΣΥΜΠΛΗΡΩΜΑΤΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ

- 1) Α. Αλεβιζοπούλου: α) «Έμπειρίες στήν αναζήτηση νοήματος ζωής», Έκδόσεις Π. Ε. Γ. Αθήνα, 1989. β) «Αποκρυφισμός, Γκουρουϊσμός, «Νέα Έποχή». Έκδοση Ι. Μ. Νικοπόλεως. Πρέβεζα, 1990.
- 2) Ευγένιος Βούλγαρις: «Πραγματεία περί τής Μουσικής», Έκδόσεις «Κουλτούρα», 2002.
- 3) J. P. Régimbal: «Le rock'n roll», Editions Croisade. Génève, 1983.
- 4) Friedrich Blume: «Τί είναι Μουσική», Έκδόσεις Βασιλ. Ρηγόπουλου. Θεσσαλονίκη, 1970.
- 5) Charles White: «The life & Times of Little Richard: the Quasar of Rock», Harmkony, 1984.
- 6) Τζέρυ Χόπκινς-Ντάνιελ Σάγκερμαν: «Τζίμ Μόρισσον, ή ζωή και τά τραγούδια του», Έκδόσεις «ΚΑΚΤΟΣ», 1981.
- 7) «Τά τραγούδια τής Joni Mitchell», Έκδόσεις «Νεφέλη», 1980.

χικό καταναγκασμό ή άσκηση βίας. Όσον άφορᾶ στίς μεθόδους τῶν «λατρειῶν» (cults) καί τήν δράση τους, οί συγγραφείς αναφέρουν τά ἑξῆς:

1) Τό ἄτομο κρατεῖται άνύποπτο σχετικά μέ τό τί συμβαίνει καί ειδικά, μέ τίς συνθήκες χειραγώγησής του βῆμα πρὸς βῆμα.

Πιθανά καινούργια μέλη καθοδηγοῦνται, μέσω ἑνός προγράμματος ἀλλαγῆς συμπεριφορᾶς χωρίς νά ἔχουν πλήρη γνώση τοῦ περιεχομένου του, βῆμα πρὸς βῆμα.

2) Τό κοινωνικό ἢ ψυχολογικό περιβάλλον τοῦ προσώπου ἐλέγχεται. Εἰδικά, ἐλέγχεται ὁ προσωπικός του χρόνος.

Μέσω ποικίλων μεθόδων, τά νεώτερα μέλη τῶν «λατρειῶν» ἀπασχολοῦνται κατά τή διάρκεια τῆς ἡμέρας συνεχῶς καί καθοδηγοῦνται στό νά σκέπτονται ὅσο περισσότερο γίνεται τήν ομάδα καί τό περιεχόμενο τῶν διδασκαλιῶν της.

3) Καλλιιεργεῖται συστηματικά στό ἄτομο μία αἴσθηση ἀδυναμίας καί ἀνικανότητας.

Αὐτό ἐπιτυγχάνεται μέ τήν ἀπομάκρυνση τῶν μελῶν ἀπό τό φυσιολογικό τους κοινωνικό ὑποστηρικτικό περιβάλλον γιά ἕνα χρονικό διάστημα καί ἡ ἐγκατάστασή του στό περιβάλλον τῆς ὀργάνωσης ὅπου ἡ πλειονότητα τῶν ἀνθρώπων ἀποτελεῖται ἀπό παλαιότερα μέλη. Τά μέλη χρησιμεύουν σάν πρότυπα τῆς συμπεριφορᾶς καί τοῦ ἔνδογλωσσικοῦ ιδιώματος τῆς ὀργάνωσης.

Τά μέλη ἀπομακρύνονται ἀπό τήν κύρια δραστηριότητά τους, παραιτοῦνται ἀπό τήν ἐργασία τους ἢ ἐγκαταλείπουν τίς σπουδές τους, στεροῦνται τό εἰσόδημά τους ἢ ἐξαναγκάζονται νά τό παραχωρήσουν -πλήρως ἢ στό μεγαλύτερο μέρος του- στήν ὀργάνωση.

Από τή στιγμή πού τό θῦμα ἔχει χάσει τό συνηθισμένο ὑποστηρικτικό του περι-

βάλλον, διαβρώνεται ἡ ἐμπιστοσύνη στίς διανοητικές του ἱκανότητες. Καθώς αὐξάνεται ἡ αἴσθηση ἀδυναμίας καί ἀνικανότητας τοῦ θύματος, μειώνεται ἡ ὀρθή ἱκανότητα κρίσης καί κατανόησης τοῦ κόσμου, ἀποσταθεροποιεῖται ἡ συνήθης ὀπτική τῆς πραγματικότητας.

Καθώς ἡ ὀργάνωση «ἐπιτίθεται» στήν πρότερη ἐγκόσμια ὀπτική τοῦ θύματος, θλίψη καί ἐσωτερική σύγχυση προκαλεῖται στόν ὀπαδό. Παρ' ὅλα αὐτά, ἀπαγορεύεται σ' αὐτόν νά μιλήσει γί' αὐτό ἢ νά ἀντιταχθεῖ στήν ὄλη κατάσταση καθώς ἡ ἠγεσία τῆς ὀργάνωσης ἀποθαρρύνει τίς ἐρωτήσεις καί ἐξουδετερώνει κάθε ἀπόπειρα ἀντίστασης. Ἡ διαδικασία αὐτή ἐπιταχύνεται μέ τό νά διατηροῦνται τά ὑποψήφια θύματα διαρκῶς ἀπασχολημένα μέχρι κοπώσεως μέσω ἐπιλεγμένων, ειδικά γιά τόν σκοπό αὐτό, δραστηριοτήτων.

4) Μεθοδεύεται ἕνα σύστημα ἀνταμοιβῶν, τιμωριῶν καί ἐμπειριῶν μέ τρόπο τέτοιο, ὥστε νά ἐξαλείφεται ἀπό τή συμπεριφορά τοῦ θύματος κάθε ἴχνος τῆς προηγούμενης ταυτότητάς του.

Ἡ χειραγώγηση ἐμπειριῶν ἐπιτυγχάνεται μέσω ποικίλων μεθόδων ὑπνωσης/ἔκστασης (trance), οἱ ὁποῖες περιλαμβάνουν τή χρήση τεχνικῶν ὅπως: ἀργῶν ρυθμικῶν δομῶν ὀμιλίας, καθοδηγούμενων λεκτικῶν καί ὀπτικῶν συμβόλων, ψαλμωδίας, μακροσκελῶν περιόδων προσευχῆς ἢ διαλέξεων καί πολύωρων ἀσκήσεων διαλογισμοῦ, ὅλα καθοδηγούμενα ἀπό τήν ἠγεσία τῆς ὀμάδος. Παλαιότερες πεποιθήσεις καί μοντέλα συμπεριφορᾶς τοῦ θύματος προσδιορίζονται ὡς ἄσχετα ἢ διαβολικά.

Ἡ ἠγεσία στοχεύει στήν ἀπάλειψη παλαιῶν συνηθειῶν, γί' αὐτό τό θῦμα εἶναι ὑποχρεωμένο νά τίς καταπνίξει. Τά μέλη ἐνθαρρύνονται στήν ἐναρμόνιση μέ τίς πεποιθήσεις τῆς ὀμάδας καί ἀποθαρρύνονται ἀπό παλινδρομήσεις σέ παλαιές πεποιθήσεις καί συμπεριφορές.

5) Η οργάνωση μεθοδεύει τό σύστημα ανταμοιβῶν, τιμωριῶν καί ἐμπειριῶν ὥστε νά προωθήσει τήν ἐκμάθηση τῆς ἰδεολογίας ἢ τοῦ συστήματος ἀξιῶν καί ἀποδεκτῶν ἀπό αὐτή μοντέλων συμπεριφορᾶς.

Ἡ ἐπίδειξη καλῆς συμπεριφορᾶς, κατανόησης καί ἀποδοχῆς τῶν πεποιοτήσεων τῆς ομάδας καί ἡ συμμόρφωση μέ αὐτές ἀνταμείβονται, ἐνῶ οἱ ἐρωτήσεις, ἡ ἐκδήλωση ἀμφιβολιῶν καί ἡ ἄσκηση κριτικῆς ἀντιμετωπίζονται μέ ἀποδοκιμασία, ἀποκατάσταση τοῦ «λάθους» καί τέλος ἐνδεχόμενη ἐκδίωξη. Κάνουν ὅποιονδήποτε θέσει ἓνα ἐρώτημα νά αἰσθάνεται πῶς πάσχει ἀπό κάποια ἔμφυτη διαταραχή.

Ἡ μόνη τροφοδότηση τῶν μελῶν προέρχεται ἀπό τήν ομάδα. Οἱ ὀπαδοί μετατρέπονται σέ θύματα ἐξαρτημένα ἀπό τίς ἀνταμοιβές, πού προσφέρονται ἀπό ἐκείνους, πού ἐλέγχουν τά πράγματα. Τά μέλη ὀφείλουν νά προσλαμβάνουν ποικιλία νέων πληροφοριῶν σχετικά μέ τίς πεποιοτήσεις τῆς οργάνωσης καί τήν ἀναμενόμενη ἀπό αὐτή συμπεριφορά.

Ὅσο πῶς πολύπλοκο, ἀντιφατικό καί δύσκολο στήν κατανόηση εἶναι τό νέο σύστημα ἀξιῶν, τόσο πῶς ἀποτελεσματική εἶναι ἡ προσηλυτιστική διαδικασία.

Ἡ ἐκτίμηση καί ἡ στοργή ἀπό τούς ὁμότιμους τους εἶναι πολύ σημαντική γιά τούς προσηλυτικούς. Ἡ ἀποδοχή ἐξαρτᾶται ἀπό τήν ἑναρμόνιση τῶν νέων μελῶν σέ μοντέλα σκέψης καί συμπεριφορᾶς τῶν παλαιότερων, πρότυπων μελῶν. Ἡ σχέση τους μέ τά παλαιότερα μέλη ἀπειλεῖται ὅποτεδήποτε ἐκεῖνοι ἐπιδεικνύουν ἀδυναμία στήν ἐκμάθηση ἢ διαφοροποίηση τῆς συμπεριφορᾶς. Κατά συνέπεια, οἱ νέοι προσηλυτικοί ἀπλά συναινοῦν, ἐπιδοκιμάζουν καί ἐνεργοῦν σά νά κατανοοῦν καί ἀποδέχονται τή νέα ἰδεολογία.

6) Προβάλλεται ἓνα κλειστό σύστημα λογικῆς καί ἀπολυταρχικῆς δομῆς, τό ὅποιο δέν ἐπιτρέπει καμία ἀνατροφο-

δότηση καί ἀρνεῖται νά διαμορφωθεῖ ἀπό οἰονδήποτε ἄλλο παράγοντα χωρίς τήν ἔγκριση τῆς ἡγεσίας ἢ ἄνευ διαταγῆς κάποιου ἐντεταλμένου ἀξιωματοῦχου.

Ἡ οργάνωση ἔχει πυραμιδοειδή δομή. Ἡ ἡγεσία πρέπει νά διαθέτει εἰδική φραστική διατύπωση ὥστε νά μήν ἐκτίθεται ποτέ. Στά μέλη δέν ἐπιτρέπονται οἱ ἐρωτήσεις, ἡ ἄσκηση κριτικῆς ἢ οἱ διαμαρτυρίες. Ἐάν κάτι ἀπ' αὐτά συμβεῖ, ἡ ἡγεσία ἰσχυρίζεται πῶς τό μέλος αὐτό εἶναι προβληματικό κι ὄχι ἡ οργάνωση ἢ τά δόγματά της. Τό στοχοποιημένο μέλος ἀντιμετωπίζεται ὡς μόνιμα διανοητικά ἀνορθόδοξο ἢ ἄδικο, ἐάν αὐτό ἀμφισβητήσῃ τήν ὅλη δομή τῆς οργάνωσης, τήν ἡγεσία καί τίς δοξασίες της, τά ὅποια σέ κάθε περίπτωση θεωροῦνται ὡς ἀπόλυτα ὀρθά καί δίκαια.

Ὁ προσηλυτισμός ἢ ἡ ἀναδιαμόρφωση τοῦ θύματος/μέλους πραγματοποιεῖται μέσα σέ ἓνα κλειστό σύστημα. Καθῶς τά μέλη μαθαίνουν νά ἑναρμονίζουν τή συμπεριφορά τους ὥστε νά γίνονται ἀποδεκτά ἔναντι αὐτοῦ τοῦ κλειστοῦ συστήματος, ἀλλάζουν -ἀρχίζοντας νά μιλοῦν τή «γλῶσσα τῆς ομάδας»-, πράγμα πού συμβάλλει στήν περαιτέρω ἀπομόνωση καί ἀπομάκρυνσή τους ἀπό προγενέστερες πεποιοτήσεις καί συμπεριφορές.

ΑΟΥΜ ΣΙΝΡΙΚΙΟ²

Ἐνα μέλος τῆς Αούμ Σινρικίο (Aum Shinri Kyo)³, τῆς Ἰαπωνικῆς λατρείας (cult), πού ἐξαπέλυσε τό 1995 στό μετρό τοῦ Τόκυο τήν ἐπίθεση μέ τό νευροτοξικό ἀέριο σαρίν⁴, παραδόθηκε στήν Ἀστυνομία, ἔχο-

2. FAIRnews, Ἀπρίλιος 2012, σ. 9 (The Daily Telegraph, 2 Ἰανουαρίου 2012).

3. Βλ. καί: «Διάλογος», τεύχ. 4, σελ. 17. Τεύχ. 8, σελ. 16. Τεύχ. 9, σελ. 23. Τεύχ. 10, σελ. 21. Τεύχ. 15, σελ. 12. Τεύχ. 17, σελ. 10. Τεύχ. 19, σελ. 25 καί τεύχ. 20, σελ. 27.

4. Ὄργανική ἔνωση τοῦ φωσφόρου μέ χημικό τύπο (CH₃)₂CHO|CH₃PF. Εἶναι ἄχρωμο καί ἄοσμο ὑγρό πού χρησιμοποιεῖται ὡς χημικό ὄπλο ἐξαιτίας τῆς δράσης του

ντας διαφύγει τή σύλληψη επί 17 σχεδόν χρόνια.

Ο ηλικίας 46 ἐτῶν Μακότο Χιράτα (Makoto Hirata)⁵, ἀπό τούς πιό περιζήτητους φυγόδικους, ἀρνήθηκε νά ἀποκαλύψει στήν Ἀστυνομία πῶς παρέμενε ἀσύλληπτος ἐπί τόσο μεγάλο χρονικό διάστημα, δήλωσε ὅμως ὅτι ἐπιθυμοῦσε νά «ἀφήσει πίσω του τό παρελθόν». Ἐν τούτοις, ἡ παράδοση τοῦ Χιράτα θά μπορούσε νά καθυστερήσει τήν ἐκτέλεση τοῦ ἰδρυτῆ τῆς σέκτας Σόκο Ἀσαχάρα καί ἄλλων δώδεκα μελῶν τῆς πού ἔχουν καταδικαστεῖ σέ θάνατο.

Τό Νοέμβριο 2011 τό Ἀνώτατο Δικαστήριο τῆς Ἰαπωνίας ἀπέρριψε ἔφεση τοῦ ηλικίας 51 ἐτῶν, Σεϊτσί Ἐντο (Seiichi Endo), τοῦ 13^{ου} μεταξύ τῶν καταδικασθέντων σέ θάνατο μελῶν τῆς σέκτας. Ἡ ἐκτέλεση τῶν ὑπολοίπων δώδεκα μελῶν τῆς Αὐμ Σινρικίο εἶχε ἀνασταλεῖ ἐν ἀναμονῇ τῆς ἐκδίκασης τῆς ἔφεσης τοῦ Ἐντο. Ἡ ἀπόρριψη τῆς ἔφεσης ἀνοιξε τό δρόμο γιά τήν ἐκτέλεση τῶν ποινῶν, ἀλλά ἡ ἐκούσια παράδοση τοῦ Χιράτα θά μπορούσε νά καθυστερήσει καί πάλι τήν ἐκτέλεση καθ' ὅσον καταδικασθέντα μέλη σεκτῶν εἶναι πιθανόν νά χρησιμεύσουν ὡς μάρτυρες στήν ἐν λόγω δίκη. Τό γεγονός αὐτό ὀδήγησε σέ εἰκασίες σχετικά μέ τό κίνητρο τῆς ἐθελουσίας παράδοσης τοῦ Χιράτα.

Μετά τή σύλληψή του, ἡ Ἀκέμο Σεϊτο (Akemo Saito), ἄλλο μέλος τῆς σέκτας, παραδόθηκε ἐπίσης στίς ἀστυνομικές ἀρχές, ἰσχυριζόμενη ὅτι συζοῦσε μέ τόν Χιράτα τό μεγαλύτερο διάστημα πού αὐτός ἦταν φυγόδικος. Ἡ Ἀστυνομία ὑπέβαλλε μήνυση κατά τῆς γυναίκας γιά ὑπόθαψη φυγά...

Ἄν καί ὁ Χιράτα δέν κατηγορεῖται εὐθέως γιά συμμετοχή στήν ἐπίθεση μέ τό

νευροτοξικό ἀέριο στό μετρό τοῦ Τόκυο, ὅμως κατεζητεῖτο γιά τήν ἀπαγωγή καί τό θάνατο, τό 1995, τοῦ Κιγιόσι Καρίγια (Kiyoshi Kariya), ἀδελφοῦ μιᾶς ὀπαδοῦ πού εἶχε ἐγκαταλείψει τήν ὀργάνωση. Ὁ Χιράτα καί ἄλλα μέλη τῆς λατρείας (cult) εἶχαν κατηγορηθεῖ ὅτι ἀπήγαγαν σέ κάποιον δρόμο τοῦ Τόκυο τόν Καρίγια καί τόν φυλάκισαν στό ὑψίστης ἀσφαλείας κοινόβιο πού διατηροῦσε ἡ ὀργάνωση στούς πρόποδες τοῦ βουνοῦ Φίτζι (Fiji). Εἶχαν ἀκόμη κατηγορηθεῖ ὅτι χρησιμοποίησαν ναρκωτικές οὐσίες ὡς «ὄρο τῆς ἀλήθειας» στήν προσπάθειά τους νά τόν ὑποχρεώσουν νά μιλήσει σχετικά μέ τήν ἀδελφή του. Σύμφωνα μέ τήν Ἀστυνομία ὁ Καρίγια πέθανε ἀπό ὑπερβολική δόση ναρκωτικῶν ἐνῶ στή συνέχεια οἱ κατηγορούμενοι ἔκαψαν τό σῶμα του σ' ἕναν ἀποτεφρωτήρα.

Ὁ Χιράτα, πού ἐντάχθηκε στήν ὀργάνωση στά τέλη τοῦ 1980, ὁμολόγησε στίς ἀστυνομικές ἀρχές ὅτι μετάφερε μέν τόν Καρίγια στό κοινόβιο, ἀρνήθηκε ὅμως ὅτι συμμετεῖχε στή δολοφονία του. Παρ' ὅλα αὐτά εἰκάζεται ἡ συμμετοχή του στήν ἀπόπειρα δολοφονίας ἐνός ὑψηλόβαθμου στελέχους τῆς Ἀστυνομίας τό 1995.

200 σχεδόν ἄτομα σχετιζόμενα μέ τήν ἐν λόγω λατρεία (cult) ἔχουν καταδικαστεῖ γιά ἀδικήματα, πού περιλαμβάνουν φόβους, ἀπαγωγές καί παραγωγή νευροτοξικοῦ ἀερίου.

ΘΡΗΣΚΕΥΤΙΚΟΣ ΤΟΥΡΙΣΜΟΣ ΣΤΗΝ ΙΝΔΙΑ⁶

Τό ὑπολογιζόμενο 1,2 ἑκατομμύριο ἀνθρώπων, πού ταξιδεύουν στήν Ἰνδία ἐτησίως, γιά πρακτική ἐξάσκηση στή γιόγκα, στό διαλογισμό, στήν «ιατρική» τῆς

ὡς νευροτοξικοῦ παράγοντα. Ἔχει καταγραφεῖ ὡς ὄπλο μαζικῆς καταστροφῆς.

5. <http://blogs.wsj.com/japanrealtime/2012/01/04/aum-fugitive-less-wanted-than-he-thought/>

6. FAIRnews, Ἀπρίλιος 2012 & The Times, 15 Νοεμβρίου 2011.

άγιουρβέδα⁷ και στίς άλλες «πνευματικές» δραστηριότητες, αναμένεται ότι θα έχει σχεδόν διπλασιαστεί μέχρι τό 2015.

Τό δωδεκάμηνο πού έκλεισε τόν Οκτώβριο 2011, οί ταξιδιωτικοί πράκτορες στήν Ινδία απέκάλυψαν ότι ό -φερόμενος μέ τόν όρο «πνευματικότητα και ευζωία»- θρησκευτικός τουρισμός απέφερε στή χώρα 817 εκατομμύρια στερλίνες, δημιουργώντας μιά ταχύτατα αναπτυσσόμενη «τουριστική βιομηχανία» τήν όποία ή Κυβέρνηση τής χώρας ανυπομονεί νά προωθήσει.

Μικρό παράδειγμα τών ανωτέρω άποτελεϊ ό διαβόητος Ινδός γκουρού Ραζνίς, ό γνωστός περί τό τέλος τής ζωής του και ως Όσοο, πού από τήν Πούνα τών Ινδιών επέτυχε τήν παγκόσμια εξάπλωση τής σέκτας του. Σήμερα, 23 χρόνια μετά τό θάνατό του, τό «Θέρετρο Διαλογισμού Όσοο», πού ό ίδιος είχε ιδρύσει στήν πόλη αυτή, χρεώνει στους φιλοξενούμενους, στίς έν λόγω εγκαταστάσεις του, περισσότερες από 1.000 στερλίνες έβδομαδιαίως. Στο ποσό αυτό δέν περιλαμβάνονται τά αεροπορικά εισιτήρια, τά γεύματα στό «Φυσικής Καλλιέργειας Χορτοφαγικό Έστιατόριο» του «Θέρετρου», δύο σέτ καφτανιών, πού οί θαμώνες όφείλουν νά φέρουν αναγκαστικά, καθώς και ή πληρωμή μιās ύποχρεωτικής ιατρικής εξέτασης για πιθανή μόλυνση από τόν ιό του AIDS.

7. Αρχαίο ινδικό «θεραπευτικό» σύστημα, πού πέρα από τή «χειρουργική» και τά «φαρμακευτικά» σκευάσματα, ακολουθεί διαδικασία καθημερινών πρακτικών όπως: ειδική διατροφή, σωματικές ασκήσεις, yoga, ασκήσεις αναπνοής και έλέγχου τής prana (pranayama), διαλογισμός, βότανα και «πνευματικότητα».

Η άγιουρβέδα, κατά τά λεγόμενα τών όπαδών της, δέ στοχεύει στή θεραπεία τής ασθένειας, αλλά «στήν εγκαθίδρυση τής υγείας, τής μακροζωίας και τήν ανάπτυξη τής συνειδητότητας». Η άγιουρβέδα άποτελεϊ μία άκόμη μέθοδο σέ χρήση τής Νέας Έποχής (New Age) και στήν αναβίωση του μάγου/γιατρού στίς μέρες μας.

ΦΟΝΤΑΜΕΝΤΑΛΙΣΤΙΚΗ ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΤΟΥ ΙΗΣΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ ΤΩΝ ΑΓΙΩΝ ΤΩΝ ΤΕΛΕΥΤΑΙΩΝ ΗΜΕΡΩΝ⁸ (FLDS)⁹

Ο Γουώρεν Τζέφς (Warren Jeffs)¹⁰, ήλικίας 55 έτών, άρχηγός μιās φονταμενταλιστικής σέκτας Μορμόνων, φυλακίστηκε ισόβια άφου βρέθηκε ένοχος βιασμού ένός 12άχρονου κοριτσιού, ένω ύπηρεξε ό πατέρας παιδιού, πού απέκτησε μέ ένα 15άχρονο κορίτσι.

Στήν άκροαματική διαδικασία, σέ δικαστήριο του Τέξας, κατατέθηκε ότι ό Τζέφς είχε 79 συζύγους, 29 από τίς όποιες ήταν άνήλικες. Ο Τζέφς, γνωστός στους 10.000 όπαδούς τής σέκτας ως «ό Προφήτης», δίδασκε πώς ή πολυγαμία θά έφερε χαρά στόν παράδεισο και ότι ένας άνδρας θά έπρεπε νά έχει τουλάχιστον τρεις συζύγους για νά κερδίσει τή σωτηρία. Επίσης ό ίδιος προσωπικά προΐστατο στους όνομαζόμενους, κατά τήν όργάνωση, «ούράνιους γάμους», ανάμεσα σέ νεαρά κορίτσια και άνδρες κατά πολύ μεγαλύτερους. Ισχυρίζόμενος ότι παραβιάζεται ή θρησκευτική του έλευθερία, ό Τζέφς παρουσίασε στό δικαστήριο «έγγραφη μαρτυρική κατάθεση από τόν Θεό» ό όποιος άπειλούσε τήν έδρα μέ «άρρώστια και θάνατο» σέ περίπτωση

8. The Times, 10/8/2011 & The Times Magazine, 27/8/2011. FAIRnews, Απρίλιος 2012.

9. Fundamentalist Church of Jesus Christ of Latter-Day Saints. Ένα από τά πολλά παρακλάδια τής αίρεσης τών Μορμόνων. «Η Φονταμενταλιστική Έκκλησία του Ιησού Χριστού τών Αγίων τών Τελευταίων Ημερών (FLDS) είναι μία από τίς μεγαλύτερες φονταμενταλιστικές αίρέσεις στίς τάξεις τών Μορμόνων και ένας από τους μεγαλύτερους όργανισμούς στίς Ηνωμένες Πολιτείες, τά μέλη του όποιου άσκούν τήν πολυγαμία. Η FLDS έμφανίστηκε στίς αρχές του είκοστού αίώνα, όταν τά ιδρυτικά μέλη τής εγκατέλειψαν τήν «Έκκλησία του Ιησού Χριστού τών Αγίων τών Τελευταίων Ημερών» (LDS). Η διάσπαση έμφανίστηκε σέ μεγάλο βαθμό λόγω τής αναστολής τής πρακτικής τής πολυγαμίας από τήν LDS και τής απόφασης της νά άφορίσει τά μέλη της πού θά συνέχιζαν αυτή τήν πρακτική. Βλ. και

http://en.wikipedia.org/wiki/Fundamentalist_Church_of_Jesus_Christ_of_Latter-Day_Saints

10. http://en.wikipedia.org/wiki/Warren_Jeffs

πού δέν σταματοῦσε ἡ δίκη. Ἡ πολιτική ἀγωγή κατέθεσε πῶς σέ γονεῖς κοριτσιῶν, τὰ ὁποῖα ὁ Τζέφς ἔβρισκε ἔλκυστικά, ἔλεγε ὅτι, «τώρα τὰ κορίτσια ἀνῆκουν σέ μένα». Ἄνδρες πού ἀρνοῦνταν νά ὑποταχθοῦν, ἐκδιώκονταν ἀπό τή μικρή Τεξανή κοινότητα καί οἱ σύζυγοι καί τὰ παιδιά τους δίδονταν σέ ἄλλους ὀπαδούς. Γιά τήν ὑπεράσπισή του, ὁ Τζέφς κάλεσε ἕναν καί μόνο μάρτυρα, ἕνα πρεσβύτερο τῆς «ἐκκλησίας» ὁ ὁποῖος διάβασε στό δικαστήριο ἀπό τήν «γραφή τῶν Μορμόνων».

Ἡ Κάρολαϊν Τζέσαπ (Caroline Jessup) κλήθηκε νά καταθέσει γιά τήν πολιτική ἀγωγή, ἐπειδή ἡ νέα της προγονή ἦταν τό καινούργιο 12άχρονο θῦμα τοῦ Τζέφς. Ἡ Κάρολαϊν, ἡ ὁποία γεννήθηκε μέσα στήν ὀργάνωση, ἐξαναγκάστηκε σέ γάμο μέ τόν 50άχρονο Μέριλ Τζέσουπ (Merril Jessop), δεξί χέρι τοῦ Τζέφς καί ἀργότερα, ντέ φάκτο πρόεδρος τῆς σέκτας. Ἡ Κάρολαϊν κατέθεσε στό δικαστήριο ὅτι ὁ σύζυγός της, ἐπειδή ὑπῆρξε ἀπρόθυμη στή συναίνεση, τή βίαζε κατ' ἐξακολούθηση ἀπό τήν πρώτη γαμήλια νύχτα καί κατά τήν διάρκεια τῶν 17 χρόνων ἔγγαμου βίου, καρπός τοῦ ὁποῖου ἦταν ὀκτώ παιδιά. Μή ὄντας διατεθειμένη νά ἐγκαταλείψει τὰ παιδιά της, τὰ πῆρε μαζί της ὅταν δραπέτευσε ἀπό τήν ὀργάνωση στίς 4.00' τὰ χαράματα τῆς 21ης Ἀπριλίου 2003. Ἡ μεγαλύτερη κόρη της Μπέτυ (Betty) δέ θέλησε νά φύγει κι ἔτρεξε πίσω στό σπίτι. Ἡ μητέρα της τήν ἔσυρε ἔξω διά τῆς βίας, ἀλλά ἐκεῖνη παρέμεινε ἀρνητική καί τελικά ἐπέστρεψε στό κοινόβιο.

Ἡ Κάρολαϊν Τζέσαπ ἔχει γράψει δύο βιβλία σχετικά μέ τίς ἐμπειρίες της. Στόχος της εἶναι νά θέσει τέλος στήν πολυγαμία, πού θεωρεῖ ὅτι ἔχει ὠραιοποιηθεῖ καί ἀπαλυνθεῖ τὰ τελευταῖα χρόνια στή συνείδηση τοῦ κοινού. Ἡ ἴδια δήλωσε πῶς: «Υπάρχει μία γενική τάση... “Καλά, δέν ἐνοχλοῦν κανένα”, ἐνῶ γυναῖκες, κορίτσια καί ἀγό-

ρια κακοποιοῦνται φρικτά καί ἡ κοινωνία δέν τούς προσφέρει καμιά προστασία». Ἡ ἴδια καταδικάζει ἐπίσης τήν πρωτογενή θρησκεία τῶν Μορμόνων¹¹, πού δέν ἀσκεῖ πλέον τήν πολυγαμία. «Νομίζω ὅτι ὁ Τζόϊσεφ Σμίθ¹² (Joseph Smith) ἐφηῦρε μία θρησκεία μέ σκοπό νά ἱκανοποιήσει τήν ἐπιθυμία του γιά πολυγαμία», δήλωσε ἡ Τζέσαπ.

Οἱ Τάϊμς ἀνέφεραν ὅτι ἄλλες πολυγαμικές ομάδες ἐξέφρασαν τόν ἀποτροπιασμό τους γιά τὰ ἐγκλήματα τοῦ Τζέφς, ἐνῶ ὁ «Συνασπισμός Βασικῶν Δικαιωμάτων» (Principle Rights Coalition)¹³, πού ἀντιπροσωπεύει πέντε πολυγαμικές ομάδες στήν Ἀριζόνα καί τή Γιούτα δήλωσε ὅτι: «Ἀνησυχούμε μέ τήν προοπτική ὅτι τέτοιες ἀθλιότητες θά μπορούσαν νά διαπραχθοῦν ἀπό ὁποιοδήποτε».

ΣΑΤΑΝΙΣΜΟΣ ΣΕ ΔΙΕΘΝΕΣ ΕΠΙΠΕΔΟ¹⁴

Στήν Εὐρώπη... πρό 20ετίας καί σήμερα

Στήν Ἀγγλία, ἕνας Αὐστραλός σατανιστής καταδικάστηκε σέ ἰσόβια δεσμά γιά τό φόνο τοῦ 35άχρονου Κήθ Σλέϊτερ (Keith Slater) στό Χάλ (Hull) τοῦ Γιουρκσάιερ, πρίν ἀπό 25 περίπου χρόνια. Ὁ Κήθ Σλέϊτερ μαχαιρώθηκε θανάσιμα στό λαιμό, στό κατώφλι τοῦ σπιτιοῦ του, τό 1988 ἀπό τόν Μάρτιν Μπράουν (Martin Brown)¹⁵, 42 ἐτῶν, χωρίς προφανή αἰτία... Τό θῦμα ἦταν τελείως ἄγνωστο στόν Μπράουν.

Εἶναι χαρακτηριστικό, ὅτι ὁ Πρόεδρος τοῦ Κακουργιοδικείου, στό Σέφιλντ, σέρ Ἄλαν Γουϊλκι (Sir Alan Wilkie) δήλωσε ὅτι

11. Σ.τ.Σ Τήν «Ἐκκλησία τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ τῶν Ἁγίων τῶν Τελευταίων Ἡμερῶν» (LDS).

12. Ὁ ἰδρυτής τῆς LDS (1805-1844).

13. Φορέας πού ἐνσωματώνει μέλη ἀπό πολλές «ἐκκλησίες» καί πολυγαμικές οἰκογένειες στή Γιούτα τῶν Η.Π.Α.

14. The Sunday Telegraph, 7/1/2007 & FAIRnews, τ. 1, 2007.

15. The Times, 7/2/2007, FAIRnews, τ. 1, 2007.

ήταν πιθανόν ο Μάρτιν Μπράουν να μη γνώριζε καν τό γιατί διέπραξε τή δολοφονία.

Στήν γειτονική μας Ίταλία...

Κληρικοί καί Αξιωματικοί τής Αστυνομίας στήν Ίταλία ἔχουν ἑνώσει τίς δυνάμεις τους γιά νά ἀντιμετωπίσουν ἀποτελεσματικά τόν διαρκῶς αὐξανόμενο ἀριθμό τῶν ἐγκλημάτων, πού σχετίζονται μέ Σατανιστικές σέκτες.

Ὁ Δόν Ὁρέστε Μπένζι (Don Oreste Benzi), ἕνας ἀπό τούς κορυφαίους εἰδικούς συνεργάτες τοῦ Βατικανοῦ σέ θέματα ἀποκρυφισμοῦ καί Σατανισμοῦ, ὑπολόγιζε (τό 2005) ὅτι ὑπῆρχαν στή χώρα τουλάχιστον 8.000 Σατανιστικές σέκτες μέ περισσότερους ἀπό 600.000 ὄπαδούς.

Τό Βατικανό ἔχει ἀποσπάσει κληρικούς στήν «Squadra Anti Sette»¹⁶ (SAS), μονάδα κατά τῶν σεκτῶν, πού διερευνᾷ σειρά φόνων συνδεδεμένων μέ τή λατρεία τοῦ διαβόλου καί τή βεβήλωση ἐκκλησιῶν ἀπό σατανιστές.

Μία, σέ ἐθνικό ἐπίπεδο, ἀστυνομική ἐπιχείρηση διεξάγεται μέ Κέντρο Συντονισμοῦ τή Ρώμη καί ὑπεύθυνο τόν Ἀρχηγό τής Αστυνομίας Τζάνι ντέ Τζεννάρο (Gianni de Gennaro)¹⁷. Ἐκπρόσωπος τής ἀστυνομίας δήλωσε: «Ἡ Ὑπηρεσία Δημοσίας Ασφαλείας ἀποφάσισε ὅτι θά ἔπρεπε νά δημιουργηθεῖ “Μονάδα Ἀντιμετώπισης τῶν Σεκτῶν καί τοῦ Σατανισμοῦ” στήν Ίταλία. Σέ πολλές περιπτώσεις διαπιστώσαμε ἐγκληματική δραστηριότητα, πού ἀφοροῦσε φόνους καί σεξουαλικά ἀδικήματα στενά συνδεδεμένα μέ ἀποκρυφιστικές πρακτικές. Ἡ Μονάδα αὐτή θά ἀσχολεῖται ἀποκλειστικά μέ αὐτά τά ἀδικήματα».

Ὁ Δόν Ὁρέστε Μπένζι πού θά εἶναι ὁ σύνδεσμος μέ τίς Αστυνομικές Ἀρχές,

δήλωσε στήν ἐφημερίδα (The Sunday Telegraph): «Θά ἐπανδρώσουμε τίς “Μονάδες” μέ κληρικούς πού διαθέτουν ἐμπειρία στήν ἀντιμετώπιση τῆς ἄσκησης τοῦ Σατανισμοῦ καί τοῦ ἀποκρυφισμοῦ. Αὐτοί θά βοηθήσουν τήν SAS στή μάχη μέ τό πρόβλημα αὐτό πού ἀναπτύσσεται μέ ἀνησυχητική ταχύτητα σ’ ὅλη τήν Ίταλία.

Ἐδῶ, δέν ἀναφερόμαστε μόνο μέ φόνους, ἀλλά καί στήν ψυχολογική ἐπιρροή πού ἀσκοῦν οἱ σέκτες, ἰδιαίτερα στούς νέους, ἀπομακρύνοντάς τους ἀπό τίς παραδοσιακές κοινωνικές ἀξίες, ἐκθέτοντάς τους σέ κάθε εἶδους φρικαλεότητες». Κι ὁ ἐκπρόσωπος τοῦ Βατικανοῦ κατέληξε: «Αὐτός εἶναι ὁ βασικός λόγος πού ἡ ἐκκλησία ἐπιθυμεῖ νά βοηθήσει».

Κατά τήν Αστυνομία, περιοχές μέ ἰδιαίτερη σατανιστική δραστηριότητα στό Βορρᾶ, θεωροῦνται οἱ περιοχές: Πιεντιμόντε (Piedimonte), Βένετο (Veneto), Ἐμίλια Ρωμάνια (Emilia Romagna)· ἐνῶ στό Νότο, οἱ περιοχές: Τοσκάνη (Toscana), Οὔμπρια (Umbria), Καλαβρία (Calabria) καί Ἀπουλία (Puglia).

Ἐχει ἐπίσης συσταθεῖ μία εἰδική κατ’ εὐθείαν τηλεφωνική γραμμὴ ἐπικοινωνίας γιά τήν ἀναφορὰ ἀποκρυφιστικῶν δραστηριοτήτων.

Τό νέο κῦμα Σατανισμοῦ στήν Ίταλία συχνά τροφοδοτεῖται ἀπό τήν ἄσκηση τῆς μαύρης μαγείας, τά ναρκωτικά, τό σέξ καί τή μουσική heavy metal.

Ἐνα ἀπό τά χειρότερα κρούσματα φόνων τῶν τελευταίων ἐτῶν ἦταν κι αὐτό τῆς σέκτας «τά Κτήνη τοῦ Σατανᾶ» (the Beasts of Satan). Δύο ἀπό τά μέλη της, ὁ Φάμπιο Τόλις (Fabio Tollis), 16 ἐτῶν καί ἡ Κιάρρα Μαρίνο (Chiara Marino)¹⁸, 19 ἐτῶν, ξυλοκοπήθηκαν μέ ρόπαλα ἀπό ἄλλους ὄπαδούς καί θάφτηκαν ζωντανοί σέ δάση κοντά στό Μιλάνο. Ἡ ἀστυνομία πιστεύει πῶς πρέπει

16. «Μονάδα κατά τῶν Σεκτῶν» τής Αστυνομίας.

17. [http://en.wikipedia.org/wiki/Giovanni_De_Gennaro_\(businessman\)](http://en.wikipedia.org/wiki/Giovanni_De_Gennaro_(businessman))

18. http://en.wikipedia.org/wiki/Beasts_of_Satan

νά υπάρχουν κι άλλα θύματα καθώς έχουν εξαφανιστεί και άλλα άτομα.

Ο Αντρέα Βόλπε (Andrea Volpe), αρχηγός των «Κτηνών του Σατανά», καταδικάστηκε για την δολοφονία σε ισόβια κάθειρξη. Η 19άχρονη φίλη του, Ελίζαμπεθ Μπαλαρίν (Elizabeth Ballarin), καταδικάστηκε σε 24 χρόνια κάθειρξη και ο 27άχρονος Νικόλα Σαπόνε (Nicola Sapone) σε 26 χρόνια.

Φορείς για την προάσπιση των ανθρωπίνων δικαιωμάτων εξέφρασαν φόβους ότι η νέα «Μονάδα» κατά των σεκτών, θά μπορούσε να χρησιμοποιηθεί για τη διερεύνηση του 1.000.000 Ιταλών, που ανήκουν σε μειονοτικά θρησκευτικά κινήματα. Οί αποκρουφιστικοί κύκλοι στην Ιταλία υπήρξαν επίσης επικριτικοί. Ο Αντρέα Προβέρα (Andrea Provera), ιδιοκτήτης καταστήματος αποκρουφιστικών ειδών, στο Τορίνο, δήλωσε: «Ζούμε σε μία λαϊκή δημοκρατία κι έτσι ο καθένας είναι ελεύθερος να πιστεύει σε ό,τι επιθυμεί. Εάν κάποιος θέλουν να λατρεύουν τό ψυγείο τους (sic) επειδή πιστεύουν ότι τούς μιλάει ή επιθυμούν να λατρεύουν τόν Σατανά, είναι δικό τους θέμα»¹⁹.

Στή Μεγάλη Βρετανία...

Εκδικάστηκε στο Ανώτατο Δικαστήριο του Έδιμβούργου μία υπόθεση φόνου με έμπλοκή στον Σατανισμό. Ο 16άχρονος Λούκ Μίτσελ (Luke Mitchell), σε ηλικία 14 ετών, σκότωσε και ακρωτηρίασε την επίσης 14άχρονη φίλη του, Τζόουντι Τζόουνς (Jodi Jones) στο Ντέελκιτ (Dalkeith) της Σκωτίας.

Ο δικαστής της υπόθεσης, λόρδος Νίμο Σμίθ (Nimmo Smith) κατεδίκασε τόν Μίτσελ, ο οποίος κατανάλωνε μεγάλες ποσότητες κάνναβης και είχε έμμονη με τόν Σατανισμό, σε 20ετή φυλάκιση.

Ο δικαστής χαρακτήρισε την υπόθεση ως ιδιαίζόντως ειδεχθή και μοναδική στά χρονικά του δικαστηρίου τά τελευταία χρόνια. Είπε, μάλιστα, στον Μίτσελ: «Δέν νομίζω πώς τό ενδιαφέρον σου για τόν Σατανισμό μπορεί να αγνοηθεί και άπλά να άποδοθεί σε μία τάση έφηβικής έπαναστατικότητας. Ήταν ένδειξη ότι βρίσκεις τό κακό έλκυστικό και πιστεύεις ότι ίσως ύπάρχει ένα είδος διεστραμμένου θέλγητρου στην πραγματοποίηση μιās κακόβουλης πράξης».

Ο δικαστής άπεφάνθη, πώς θεωρούσε ότι η εξάρτηση του άγοριού άπό την κάνναβη υπήρξε ένας έπιπλέον παράγοντας στή διάπραξη του φόνου.

Ο Μίτσελ ήταν θαυμαστής του τραγουδιστή της goth²⁰ Μέριλιν Μάνσον (Mairilyn Manson), ο όποιος δημοσίευσε, στην ιστοσελίδα του, εικόνες, πού είχε άντιγράψει άπό νεκρικές φωτογραφίες της Έλίζαμπεθ Σόρτ (Elizabeth Short), ήθοποιού του Χόλυγουντ, πού δολοφονήθηκε και ακρωτηριάστηκε τή δεκαετία του 1940. Ο δικαστής Νίμο Σμίθ δήλωσε ότι, ο Μίτσελ, προφανώς «κουβαλούσε στό μυαλό του» τίς εικόνες πού είχε δεϊ.

Βέβαια, ο Μέριλιν Μάνσον άποποιήθηκε του ίσχυρισμού ότι η ένέργειά του αυτή υπήρξε παράγων στή δολοφονία της Τζόουντι Τζόουνς και άπέδωσε τό γεγονός στή κακή άνατροφή πού οί γονείς δίνουν στά παιδιά τους.

Ο Μίτσελ, σύμφωνα με μαρτυρίες, έλαβε εκατοντάδες έπιστολές άπό νεαρές θαυμάστριες του Μάνσον. Κάποιες άπό αυτές, με τή χαρακτηριστική goth εμφάνιση, περίμεναν έξω άπό τό δικαστήριο να δούν τό Μίτσελ, έστω στιγμιαία.

19. Σ.τ.Σ. Είναι όμως και δικό τους θέμα να θυσιάζουν ανθρώπους τελετουργικά;

20. Gothic rock, άναφερόμενη επίσης ως goth ρόκ ή άπλά goth, είναι μουσικό ύπογένος των post-punk και alternative rock, πού είδε τό φώς περι τά τέλη του 1970.

Καί στό Βρετανικό Βασιλικό Ναυτικό...

Ένας άξιωματικός του Βασιλικού Ναυτικού, πρόσφατα, πήρε την άδεια νά τελει τά τελετουργικά του επί του σκάφους καί μετά τόν θάνατό του, νά κηρευθεῖ σύμφωνα μέ τήν θρησκεία του, τόν Σατανισμό.

**«ΔΙΑΛΟΓΙΣΜΟΣ ΜΑΟΥΜ». ΝΕΑ
«ΛΑΤΡΕΙΑ» ΣΤΗΝ ΚΟΡΕΑ²¹**

Η «λατρεία» (Cult) «Διαλογισμός Μάουμ» (Maum Meditation) γνωστή καί σάν «Λατρεία του Θανάτου» τώρα δραστηριοποιείται καί στις Η. Π. Α.

Οί όπαδοί της όργάνωσης αυτής πιστεύουν ότι ό αρχηγός της είναι ή εκδήλωση της αλήθειας, ένα πεφωτισμένο όν, τό όποιο μπορεί νά όδηγήσει άλλους ανθρώπους στή φώτιση. Η πρώτη πρακτική στήν όποία καλούνται νά εκπαιδευτούν οί όπαδοί καθημερινά, είναι «νά δολοφονήσουν διανοητικά τόν έαυτό τους» μέσω παραστατικών βίαιων απεικονίσεων. Οί όπαδοί πιστεύουν ότι αυτή ή μορφή πλύσης έγκεφάλου, μαζί μέ τό άδειασμα του νοῦ απαλλάσσει τά άτομα από άναστολές.

Η όργάνωση αυτή διδάσκει πώς υπάρχουν 8 επίπεδα σκέψης στά όποια πρέπει νά ανέλθει ό ενδιαφερόμενος, έως ότου φθάσει στή φώτιση.

Τό μηνιαίο κόστος παρακολούθησης άνέρχεται σέ 150.000 δολάρια (sic), ενώ στό επίπεδο 5 απαιτείται ή «ουράνια εισφορά» ύψους 1.000.000 δολαρίων (sic). Ακόμη, προτείνεται στους όπαδούς ή αγορά βιβλίων καί άλλων διαφόρων προϊόντων.

Ο ίδρυτής της όργάνωσης, Γού Μιάγκ (Woo Myung) διαμένει στό Λόγκ Άιλαντ

(Long Island), στή Νέα Υόρκη, παρ' όλο πού τό κέντρο της όργάνωσης βρίσκεται στήν Κορέα.

Στά επίπεδα 4 καί 5, είναι ύποχρεωτική ή άπονημόνευση ενός δοξαστικού ύμνου προς τόν Γού Μιάγκ. Όλα τά επίπεδα είναι μυστικά. Μόνο στά μέλη του 8^{ου} επιπέδου επιτρέπεται ή πρόσβαση στή διαδικτυακή πύλη (web portal) 8^{ου} βαθμού της όργάνωσης.

Σ' όλα τά κέντρα της όργάνωσης υπάρχει ένα ιδιαίτερο κάθισμα στό όποιο μόνο ό Γού Μιάγκ επιτρέπεται νά καθίσει, ενώ οί όπαδοί του 8^{ου} επιπέδου καί μόνο επιτρέπεται νά συνομιλούν μέ τή σύζυγο του Γού Μιάγκ. Όμως αυτά δέν έμποδίζουν τόν ίδιο τόν Γού Μιάγκ, κάποιες φορές, νά κάνει επισκέψεις καί νά ασκεί κριτική σέ σχέση μέ συμπεριφορές καί τήν ευρύτερη πρόοδο. Ο φανατισμός καί ή άφοσίωση τήν όποία απαιτεί ό Γού Μιάγκ από τούς όπαδούς καθώς καί ή πλύση έγκεφάλου φθάνουν στήν ύπερβολή.

Οί «βοηθοί», πού καθοδηγούν τίς πρακτικές διαλογισμού, ανήκουν όλοι στό 8^ο επίπεδο. Παρ' όλο πού θεωρείται ότι έχουν φθάσει στή «φώτιση», συχνά εμφανίζουν σημάδια άπογοήτευσης, άπάθειας καί αντιπάθειας προς άλλους όπαδούς. Αυτά είναι εμφανή, ειδικά όταν τίθενται έρωτήσεις στις όποιες δέν μπορούν νά απαντήσουν. Χρησιμοποιούνται ψεύτικα χαμόγελα καί δήθεν αγαπητική άτμόσφαιρα σέ ένδειξη άποδοχής των άλλων. Όταν οί προσήλυτοι άπουσιάζουν για περισσότερο από δύο ήμέρες, αρχίζουν νά δέχονται τηλεφωνήματα μέ σκοπό νά διαπιστωθεῖ ό λόγος της άπουσίας.

21. The Times, 30 Δεκεμβρίου 2011 & FAIRnews, Απρίλιος 2012, σ. 13

ΡΑΔΙΟΦΩΝΙΚΕΣ ΕΚΠΟΜΠΕΣ

Από τό Ραδιοφωνικό Σταθμό τής Έκκλησίας τής
Ελλάδος, 89,5 FM, μεταδίδεται ή έκπομπή:
«Άλλοτρίωση δόγματος - άλλοτρίωση ήθους». Σάββατο, 17.00-17.30.
Έπιμελείται καί παρουσιάζει ό Πρωτοπρ. π. Βασίλειος Γεωργόπουλος.

Από τό Ραδιοφωνικό Σταθμό τής Πειραϊκής Έκκλησίας, 91,2 FM,
μεταδίδονται οί έκπομπές:

α) «Άντιαιρετική Δράση». Σάββατο, 14.15-15.00.

Έπιμελούνται καί παρουσιάζουν
ό Πρωτοπρ. π. Κυριακός Τσουρός καί ό κ. Δημ. Κόκκορης.

β) «Σεμινάριο Όρθοδόξου Πίστewς», Σάββατο, 18.00-19.00.

(Άναμεταδίδονται οί όμιλίες πού πραγματοποιούνται στό Ένοριακό
Κέντρο του Ι. Ναού Αγίας Παρασκευής Αττικής, κάθε Κυριακή).

Ίστοσελίδα τής ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ:

www.ecclesia.gr, e-mail: ierasynodos@ecclesia.gr

Ίστοσελίδα τής ΣΥΝΟΔΙΚΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ ΕΠΙ ΤΩΝ ΑΙΡΕΣΕΩΝ:

www.ecclesia.gr/greek/holysynod/committees/heresies/HERESIES.HTM

e-mail: aireseis@gmail.com τηλ. 210 7272240-3, fax: 210 7272244

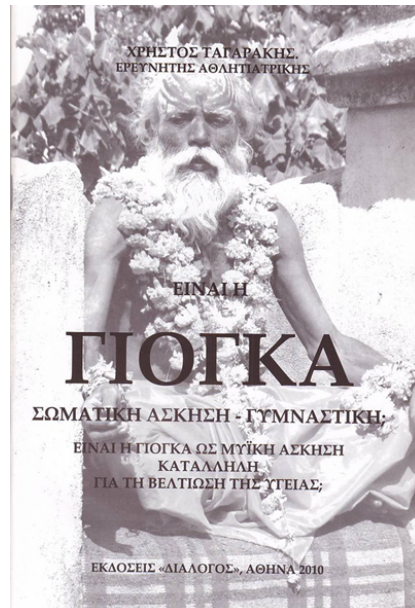
Ίστοσελίδα τής Π. Ε. Γ.: www.ppu.gr τηλ. 210 6396665, fax: 210 6082219

ΧΡΗΣΤΟΥ ΤΑΓΑΡΑΚΗ, ΕΡΕΥΝΗΤΟΥ ΑΘΛΗΤΙΑΤΡΙΚΗΣ

ΕΙΝΑΙ Η ΓΙΟΓΚΑ ΣΩΜΑΤΙΚΗ ΑΣΚΗΣΗ-ΓΥΜΝΑΣΤΙΚΗ;

Είναι ή γιόγκα ως μυϊκή άσκηση κατάλληλη για τή βελτίωση τής υγείας;

Εδώ καί αρκετές δεκαετίες, όρισμένοι κύκλοι
προβάλλουν στό δυτικό κόσμο τή γιόγκα
ώς ιδανική μορφή σωματικής άσκησης.
Επίσης γίνονται μαθήματα-σεμινάρια γυμναστικών
ασκήσεων, διδάσκονται στάσεις καί κινήσεις του σώματος,
όπως αυτές εφαρμόζονται
στόν ινδουισμό καί στόν βουδισμό (γιόγκα).
Στό παρόν κείμενο γίνεται προσπάθεια νά παρουσιαστεί
τό θέμα μέ τόν άπλούστερο δυνατό τρόπο.
Σκοπός τής μικρής αυτής εργασίας είναι νά μπορέσει
νά αντιληφθεί ό καθένας, ανεξαρτήτως
τών θρησκευτικών, πολιτικών ή άλλων προτιμήσεων του
τίς διάφορες πλευρές του ζητήματος.
Η σωματική άσκηση είναι κοινό αγαθό, όπως καί ή
έλευθερία. Ό κάθε ένας έχει τό δικαίωμα νά γνωρίσει
ποιά είναι ή αλήθεια για τό συγκεκριμένο θέμα.
Μόνο έτσι, θά είναι σέ θέση νά επιλέξει έλευθερα,
αυτό πού ό ίδιος κρίνει ως σωστό.
Η μελέτη γίνεται μέ βάση τίς σύγχρονες απόψεις τής
ιατρικής, τής αθλητιατρικής καί τής θρησκευολογίας.

Σελίδες: 40. Τιμή λιανική: 2 €.

Πώληση χονδρική (για βιβλιοπωλεία) & λιανική: Εκδόσεις Σταμούλη Α. Ε., τηλ.: 210 5238305.

Γιά αποστολές «έπί αντικαταβολή»: Τηλ.: 210 6396665, Fax: 210 6082219.

π. ΚΥΡΙΑΚΟΥ ΤΣΟΥΡΟΥ Δρ. Θ.

ΓΡΑΜΜΑΤΕΩΣ ΤΗΣ ΣΥΝΟΔΙΚΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ ΕΠΙ ΤΩΝ ΑΙΡΕΣΕΩΝ

Ο ΝΕΟΠΑΓΑΝΙΣΜΟΣ ΤΗΣ «ΝΕΑΣ ΕΠΟΧΗΣ»

«... Τό φαινόμενο του “νεοπαγανισμού”, ως μιᾶς ἀπό τίς πολλές “ἀτραπούς” τῆς “Νέας Ἐποχῆς”, δημιουργεῖ σύγχυση στους Ὀρθόδοξους Ἕλληνες καί ἀποτελεῖ ἕνα σοβαρό ποιμαντικό πρόβλημα καί ὄχι μόνο.

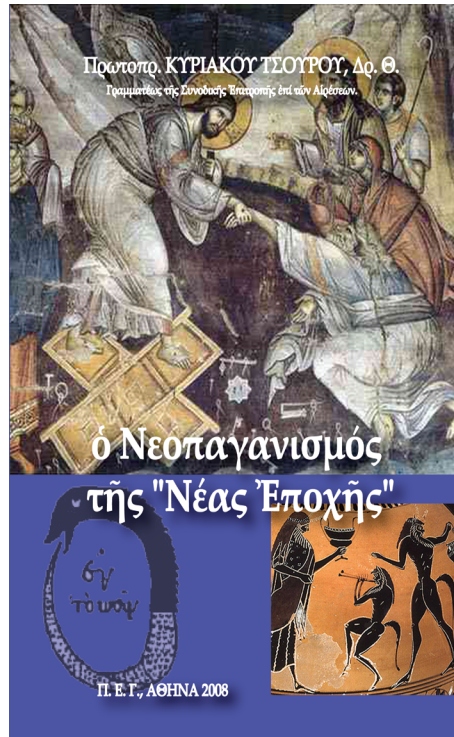
Τό σύνθημα, πού ἀκούγεται στόν “χώρο” αὐτό:

“ἢ Ἕλληνας ἢ Χριστιανός”, καίτοι γιά μᾶς οὐσιαστικά εἶναι ἕνα ψευδεπίγραφο δίλημμα, δέν πρέπει νά ὑπερεκτιμᾶται, ἀλλά οὔτε καί νά ὑποβαθμίζεται.

Πολύ περισσότερο, ὅταν τά Ἑλληνικά “ἀρχαιολατρικά” ρεύματα δραστηριοποιοῦνται ὡς ἕνας “νέος ἀντιχριστιανισμός” καί, σέ ἀρκετές περιπτώσεις, μέ ἔντονο ἐθνικιστικό χαρακτήρα.

Ἡ ἀντιπαράθεσή τους πρὸς τόν Χριστιανισμό συνοδεύεται συχνά ἀπό φανατισμό καί ἀκρότητες, προκατάληψη, ἀπειλές καί ὕβρεις, ἀπαξιοτικές ἐκφράσεις, ἀνεπίτρεπτους χαρακτηρισμούς, ὑπερβολές, διαστρεβλώσεις, ἀβάσιμους ἰσχυρισμούς καί ἔλλειψη ἐπιστημονικῆς τεκμηρίωσης τῶν λεγομένων καί γραφομένων.

Χρησιμοποιοῦν διχαστικά συνθήματα, πού ἀπειλοῦν νά πλήξουν τήν ἐθνική μας ὁμοψυχία καί νά διχάσουν τούς Ἕλληνες σέ “Ἕλληνες” καί “Χριστιανούς”».

Σελίδες: 696. Τιμή λιανική: 25 €.

Πώληση χονδρική (γιά βιβλιοπωλεῖα) & λιανική: Ἐκδόσεις Σταμούλη Α. Ε., τηλ.: 210 5238305.

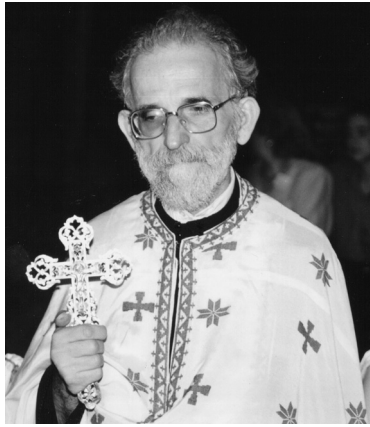
Γιά ἀποστολές «ἐπί ἀντικαταβολῆς»: Τηλ.: 210 6396665, Fax: 210 6082219.

ΟΜΑΔΕΣ ΜΕΛΕΤΗΣ ΤΟΥ ΣΚΗΝΙΚΟΥ ΤΩΝ ΑΙΡΕΣΕΩΝ

Λειτουργοῦν καί ἐφέτος, στά πλαίσια τῆς Π. Ε. Γ., οἱ ἐξῆς Ὅμαδες Μελέτης τοῦ Σκη-
νικοῦ τῶν Αἱρέσεων καί τῆς Παραθρησκείας:

1. **Ὅμαδα Μελέτης** τῆς ἱστορίας, ἐξέλιξης, διδασκαλίας καί δράσης τῆς Ἐταιρείας «Σκοπιά» τῶν «Μαρτύρων τοῦ Ἰεχωβά». Κάθε Πέμπτη, 5.30'-6.30' μ.μ.
2. **Ὅμαδα Μελέτης** τοῦ σκηνικοῦ τῆς «Νέας Ἐποχῆς» (Γκουρουϊστικές, Ἀποκρυφιστικές, Ἐναλλακτικές, Νεο Γνωστικές, Σατανιστικές κ.λπ. ὁμάδες). Κάθε Πέμπτη, 7.00'-9.00' μ.μ.
3. **Ὅμαδα Μελέτης** τῶν Προτεσταντικῶν- Πεντηκοστιανῶν κινήσεων. Ἀνά 15θῆ-
μερο, κάθε δευτέρα Τρίτη, 6.00'-8.00' μ.μ.

Τά **Μαθήματα** πραγματοποιοῦνται σέ αἴθουσα τοῦ Ἐνοριακοῦ Κέντρου τῆς Ἁγίας Παρασκευῆς (Ἀποστόλου Παύλου 10, δύο δρόμους δεξιά, μετά τήν Ε. Ρ. Τ.). Τηλ. ἐπι-
κοινωνίας: **210 6396 665**.

**ΒΙΒΛΙΑ ΠΟΥ ΣΥΝΙΣΤΟΥΜΕ
του π. Αντωνίου Αλεβιζοπούλου
και συνεργατών του**

1. «Η Ὁρθοδοξία μας».
2. «Η Ὁρθόδοξη Ἐκκλησία. Πίστη-Λατρεία- Ζωή».
3. «The Orthodox Church. Its Faith, Worship and Life».
4. «Ἡ ἀστρολογία στὸ φῶς τῆς Ὁρθοδοξίας».
5. «Ποιμαντική ἀντιμετώπιση τῶν αἱρέσεων καὶ τῆς παραθρησκείας».
6. «Ἐγχειρίδιο αἱρέσεων καὶ παραχριστιανικῶν ομάδων», (ἔκδ. Γ΄).
7. «Πεντηκοστιανοὶ καὶ Ὁρθοδοξία».
8. «Μετενσάρκωση ἢ Ἀνάσταση; Ὁρθόδοξη θεώρηση τοῦ Κακοῦ», (ἔκδ. Β΄).
9. «Ἀποκρυφισμὸς, Γκουρουϊσμὸς, “Νέα Ἐποχή”», (ἔκδ. Γ΄).
10. «Διαλογισμὸς ἢ προσευχή; Ὁρθόδοξη θεώρηση».
11. «Ἡ Λατρεία τῆς “Σκοπιᾶς”», (τόμος Α΄).
12. «Μάρτυρες τοῦ Ἰεχωβά καὶ Ὁρθοδοξία», (τόμος Γ΄).
13. «Ἡ χαμένη ἀθωότητα. Περιπλανήσεις σὲ δρόμους τοῦ Ἐωσφόρου».
14. «Νεοφανεῖς αἱρέσεις-Καταστροφικὲς Λατρεῖες στὸ φῶς τῆς Ὁρθοδοξίας».
15. «Ἐγκληματικὸ δόγμα. Ἐμπειρίες πρώην σατανιστῶν».
16. «Ὁμάδες ἀσυμβίβαστες μὲ τὴν Ὁρθόδοξη πίστη», ἔκδ. Ζ΄ Πανορθόδοξου Συνδιασκέψεως (Ἀλίαρτος 20-26/9/1995).
17. «Ναζισμὸς μὲ ἄλλο πρόσωπο. Μεθοδεύσεις ὁλοκληρωτικῶν αἱρέσεων καὶ παραθρησκευτικῶν ομάδων».
18. «Ἀντιμετώπιση τῶν αἱρέσεων. Προβληματικὴ καὶ στρατηγική».
19. «Νεοσατανισμὸς. Ὁρθόδοξη θεώρηση καὶ ἀντιμετώπιση».
20. «Ἀντιμετώπιση τῶν αἱρέσεων καὶ τῆς παραθρησκείας. Πρακτικὸς ὁδηγὸς γιὰ τὴν οἰκογένεια».
21. «Τὸ Νόημα τῆς ζωῆς στὸ φῶς τῆς Ὁρθοδοξίας».
22. «Καταστροφικὲς λατρεῖες στὸ φῶς τῆς Ὁρθοδοξίας καὶ ἡ νομικὴ ἀντιμετώπισή τους».
23. «Αὐτογνωσία, αὐτοπραγμάτωση, σωτηρία».
24. «Ρωμαιοκαθολικισμὸς, Προτεσταντισμὸς καὶ Ὁρθοδοξία».
25. «Ἀφιέρωμα στὸν π. Ἀντώνιο Ἀλεβιζόπουλο» ἔκδ. Π.Ε.Γ.
26. Μοναχῆς Ἀντωνίας, «Νεοπεντηκοστιανοὶ στὴν Ἑλλάδα», ἔκδ. Π.Ε.Γ.
27. Νικολάου Σταυριανίδη, «Θρησκευτικὴ Ἐλευθερία», ἔκδ. Π.Ε.Γ.
28. Νικολάου Σταυριανίδη, «Θεοσοφία - “Νέα Ἐποχή”», ἔκδ. Π.Ε.Γ.
29. Κωνσταντίνου Γρηγοριάδη, «Σχεδιάγραμμα Ὁρθόδοξου Κατηχήσεως», ἔκδ. Π.Ε.Γ.
30. Ἰωάννου Μηλιῶνη, «Ναὶ ἢ ΟΧΙ στὸ Χάρι Πότερ;», ἔκδ. Π.Ε.Γ. (ἔκδ. Δ΄).
31. Λεωνίδου Ἰ. Φιλιππίδου. «Ἡ Παγκόσμιος προσδοκία Θεανθρώπου Λυτρωτοῦ», ἔκδ. Π.Ε.Γ.
32. Κωνσταντίνου Γρηγοριάδη, «Ἡ Ἁγία καὶ Μεγάλῃ Ἑβδομάς», ἔκδ. Π.Ε.Γ.
33. «Ὁ ἀποκρυφισμὸς στὸ φῶς τῆς Ὁρθοδοξίας», Γενικὴ θεώρηση, (τεῦχος 1ο), ἔκδ. Π.Ε.Γ.
34. «Ὁ ἀποκρυφισμὸς στὸ φῶς τῆς Ὁρθοδοξίας», Καμπάλα κ.λπ. (τεῦχος 2ο), ἔκδ. Π.Ε.Γ.
35. «Ὁ ἀποκρυφισμὸς στὸ φῶς τῆς Ὁρθοδοξίας. Ἀλλημεία» (τεῦχος 3ο), ἔκδ. Π.Ε.Γ.
36. «Ὁ ἀποκρυφισμὸς στὸ φῶς τῆς Ὁρθοδοξίας. Ἀποκρυφιστικὲς Ὁμάδες», Ροδόσταυροι κ.λπ. (τεῦχη 4ο-10ο), ἔκδ. Π.Ε.Γ.
37. «Ὁ ἀποκρυφισμὸς στὸ φῶς τῆς Ὁρθοδοξίας. Νεοαποκρυφισμὸς», (τεύχη 11ο-15ο), ἔκδ. Π.Ε.Γ.
38. «Ὁ ἀποκρυφισμὸς στὸ φῶς τῆς Ὁρθοδοξίας. Μαγεία», (τεύχη 16ο-20ο), ἔκδ. Π.Ε.Γ.
39. «Σατανιστικὲς παγίδες» (σειρά Β΄), ἔκδ. Π.Ε.Γ.
40. Κυριακοῦ Κυριαζόπουλου, «Σαιεντολογία», ἔκδ. Π.Ε.Γ.
41. Κωνσταντίνου Χολέβα, «Ποιοὶ καὶ γιατί ἀμφισβητοῦν τὴν Ἑλληνορθόδοξη παράδοση;», ἔκδ. Π.Ε.Γ.
42. Ἄννας Μπουρδάκου, «Μάρτυρες τοῦ Ἰεχωβά. Ἀπὸ τό Α στὸ Ω», ἔκδ. Π.Ε.Γ.
43. π. Κυριακοῦ Τσουροῦ, «Ὁ Νεοπαγανισμὸς τῆς “Νέας Ἐποχῆς”», ἔκδ. Π.Ε.Γ.
44. Χρήστου Ταγαράκη, «Εἶναι ἢ γιόγκα σωματικὴ ἀσκήση-γυμναστική;», ἔκδ. Π.Ε.Γ.

Βιβλία ἄλλων ἐκδόσεων ποὺ συνιστοῦμε

1. «Ἡ Ὁμοιοπαθητικὴ ἀσυμβίβαστη μὲ τὴν Ὁρθόδοξη Πίστη», ἔκδ. Π.Ε.Γ Βορείου Ἑλλάδος, (ἔξαντλήθηκε). Ὑπάρχει στὴν ἱστοσελίδα: www.orthodoxnet.gr/modules.php?op=modload&name=News&file=article&sid=41
2. Μοναχοῦ Ἀρσενίου Βλιαγκόφτη, «Σύγχρονες Αἱρέσεις. Μιὰ πραγματικὴ ἀπειλή», ἔκδ. Παρακαταθήκη (τηλ. 2310 222511).
3. Βουδιστικὲς αἱρέσεις στὸ φῶς τῆς Ὁρθοδοξίας», ἔκδ. Παρακαταθήκη (τηλ. 2310 222511).
4. Μ. Ε. Johnes, α) «Ὁ Νίκ Μάρβελ καὶ ὁ πόλεμος μὲ τὸ θηρίο», β) «Ὁ Νίκ Μάρβελ καὶ ὁ μαρμαρωμένος βασιλιάς», γ) «Ὁ Νίκ Μάρβελ καὶ τὸ νησί τῆς Ἀφροδίτης», ἔκδ. Κ. Ε. Δ., Ἰ. Ν. Ἁγίου Νικολάου Πατρῶν (τηλ. 2610 275022).

Τὰ βιβλία διατίθενται στὰ βιβλιοπωλεῖα. Ἄν δὲν τὰ βρίσκετε μπορεῖτε νὰ ἀπευθυνθεῖτε στὴν Π.Ε.Γ, τηλ. 210 6396665, προκειμένου νὰ σᾶς ἀποσταλοῦν ἐπὶ ἀντικαταβολῇ.